

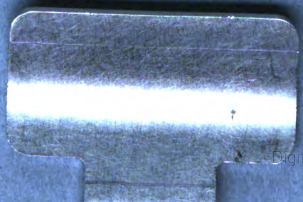
DAV
SHIE

SH
521
P29
v. 1:1-3

UC-NRLF

\$B 229 433

521
29
1
PIK 1.

№1-3
1-го ЛЮТОГО, 1924

Ч. 1.

P a s i k a
ПАСІКА

APIARY

Illustrated Beekeeping Journal

ІЛЮСТРОВАННИЙ ПАСІЧНИЧИЙ ЖУРНАЛ

for Ukrainian Beekeepers in Canada

ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ПАСІЧНИКІВ В КАНАДІ

І ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LIBRARY
BRANCH OF THE
COLLEGE OF AGRICULTURE

Під редакцією Н. Панькова і Д. М. Ільчишина.

Річка передплата \$1.50.

Поодиноке число 15 центів.

„PASIKA” — P. O. BOX 1616 — WINNIPEG, CANADA.

ГО І

APIARY

Monthly illustrated paper for the Ukrainian beekeepers in Canada and the United States.

Published every month in WINNIPEG, MAN., CANADA.

Publishers:

N. Pankiw and
D. M. Elchyshyn.

Subscription rates \$1.50 per year. Single copy 15c.

Letters, subscriptions etc. please send to:

P A S I K A
P. O. Box 1616

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

ПАСІКА

Ілюстрований пасічний журнал у Канаді і Злучених Державах.

Виходить кожного місяця у ВІННІПЕГУ, МАНІТОБА, КАНАДА.

Видавці:

Н. Паньків і
Д. М. Ільчишин.

Листи, передплату і все що торкається сего журналу, просимо засилати на адресу:

Річна передплата вносить \$1.50. Поодиножке число 15 центів.

P A S I K A
P. O. Box 1616

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

З М І С Т:

	Стор.		
Від Редакції	1	Ленспрот, батько американського пасічництва	8
Зимова робота в пасіці	2	Пасічництво і рільництво	9
Улії і його мешканці	3	Медодайні цвіті	13
Як зачинати пасіку	5	Штучна вощина	15
Новий паровий ніж до розтинання пляйстрів	6	Взірцевий пасічник	15
Який хосен маємо з пчіл	7	Пасічництво в Латвії	16
		Питання і відповіді	16

BEEKEEPER'S SUPPLIES

Маємо всякі знаряди, що уживаються в пасіці, як улії, рамки, супері, штучну вощину, ножі, сітки, рукавиці і взагалі все, що потрібно пасічникови.

Маємо також машини до викручування меду.

Пересилку оплачує той, що замовляє.

На жадання висилаємо каталог.

Замовлення проситься посилати на адресу:

**CALEDONIA BOX & MANUFACTURING CO.
LIMITED**

1350 Spruce St. PHONE A 8713 Winnipeg, Man.

ПАСІКА

ІЛЮСТРОВАНИЙ ПАСІЧНИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ПАСІЧНИКІВ У КАНАДІ І ЗЛ. ДЕРМАВАХ.

Виходить раз на місяць у Вінніпегу, Ман. під редакцією Н. Панькового і Їльчишиного.

РІК I.

ВІСНИК ПЕЛ, МАН., ЛЮТИЙ 1924

Ч. 1.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

На бажання українських пасічників в Канаді і Злучених Державах, починаємо видавати пасічний журнал „Пасіка“, присвячений загальним справам пасічництва.

Українські книжки з Європи не зовсім відповідають нашим обставинам. Нам треба книжок і журналів, з котрих пасічник мігби черпати систематично нові здобутки знання і слідити за розвоєм новітнього пасічництва.

Нам конче потрібно журналу, в котрім кождий пасічник, мігби розказати про свою роботу і про свої досвіди в пасіці, та довідатися з журналу як другі в своїх пасіках працюють.

Беручи на увагу зростаюче число наших пасічників ми думаємо, що настав крайній час аби взятися до видавання такого журналу.

Метою нашого журналу є ширити пасічнічі відомости межи українськими пасічниками на еміграції; поширювати практичне знання пасіки, заохочувати до сеї так вельми шляхотної праці, нашу молодіж і старших і таким робом причинитися до піднесення їх добробуту в новоприбраній нашій вітчизні. Крім того будемо подавати інші відомости, конечно потрібні для фермерів.

Деякі місцевости заселені Українцями є убогі, по найбільшій часті не пригожі під управу збіжа, але там можуть буйно виростати медодайні цвіти. В таких місцевостях можна розводити великі пасіки і замість мучитися безнадійно коло управи неурожайної рілі, дороблятися можна пасікою.

Пчола належить до найпожиточніших мух в природі. Вона учить нас богато, ато організації, витривалости, самопосвяти і пильности в праці для загального добра свого роду. Чоловік, що працює коло пчолів робиться лагід-

ним, терпеливим і ошадним, бо сего вчить його пчола.

Беручи примір з пчоли, можемо піднятися з тяжких економічних обставин, тільки невсипующою працею і витревалостею.

В нашій журналі будемо оповідати про розвій пасічництва в Злучених Державах і Канаді. Будемо писати про життя всяких пасічників і час від часу подавати замітки про нові пасічнічі книжки і журнали. Будемо подавати новинки про пасічництво на Україні, в Європі і т. д.

Просимо всіх пасічників присилати дописи. Будемо мати місце і на всякі поради.

Рівнож не будемо звертати уваги на критику, яка буде витичена нам на шкоду, однак радо приймемо здорову критику. Будемо прямувати шляхом що веде до красної долі, хочайби він був тернистий і каменистий.

Сучасне пасічництво тільки що почало розвиватися. Продукція меду прибирає чимраз більші розміри. Віск уживають в ріжних галузях штуки. Торговля медом і воском зростає. Винаходи появляються одні за другими. Нам треба з ними познакомитися, приноровитися до них і їх вихіснувати. Людський ум не дармує, а працює. Наш клич хай буде: „З пчолою доробляймося майна”.

Зимова Робота в Пасіці.

До пчіл зимою, в північних околицях, не потрібно заглядати що дня. Вистарчить заглянути раз в тиждень. До улія то таки не треба заглядати зовсім. Коли яка потреба зайшлаби, то в таким случаю заглянути треба, однак з найбільшою осторожностею.

Зимова пора, надається пасічникови, понаправляти старі улії, перетопити стару і непотрібну вошину на віск, та справити деякі нові пасічнічі знаряди. Зимою більше є часу побудувати бочки на мід, та всякі інші знаряди.

Вільними хвилями зимою, є більше нагоди читати пасічнічу літературу, і уплянувати роботу в пасіці на слідуюче літо.

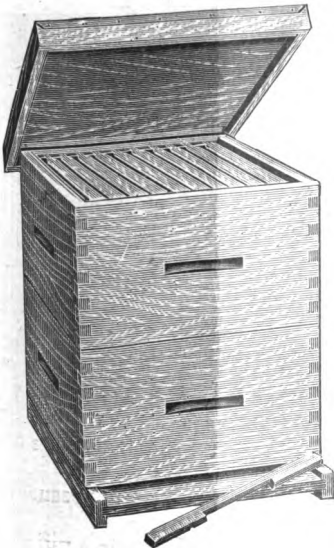
Коли є нагода учащати на пасічнічі курси, конвенції, не треба їх уникати. Зима се найвідповіднійший час на пасічнічі сходи, як також і пасічнічі вистави меду.

УЛИЙ І ЙОГО МЕШКАНЦІ.

Одною з найінтересніших студій в звіринім світі, се соціальний устрій життя комах. Громадське життя межі деякими громадами комах є високо розвинене. До високо розвинених промад зачисляємо пчолу, муравлі, оси, чмелі і терміти. Задля практичної вартости нас інтересують пчолу медоносницю, отже про них ми думаємо говорити.

Замітним є, що пчола жиє в більших гуртах — громадах, має здібність до самостійного життя і є пречудно з'організована. З'організовані пчолу зовемо роєм, а коли такий рій чоловік умістить в улей, зроблений для мешкання пчол, зовемо пнем, держакон, лежакон або колодкою.

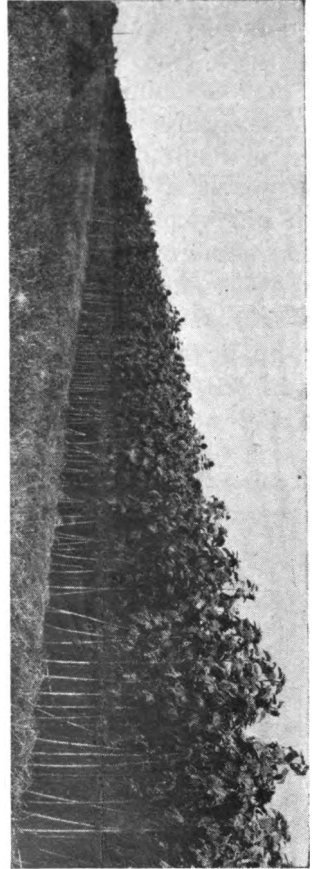
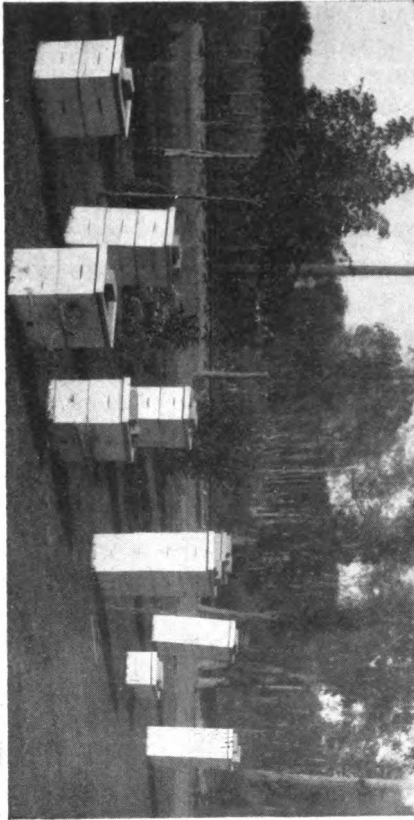
В комашім світі пчола займає то саме місце, що чоловік займає в звіринім світі. Розділюючи комахи на роди, пчолу, науковий світ зачислив до роду комах перепончато-крилих Hymenoptera, до сімейства жалоносних Apidae, а до відділу медоносних.

Модерний улей отворений якого уживають в теперішній час. Улей сей є дуже практичний. Вічко у сім улию є в долині (за спеціальним дозволеньям Ruddy Manuf. Co). По правій стороні улей сей в практиці

Довголітні досліди показали, що пчола медосниця кермується в своїм діланню інстинктом, а вже по найбільшій часті пчолою кермує сама природа, замість розум, як се буває у людей.

Життя пчоли можливе тільки в громаді. Самітно пчола не живе ніколи, хочай є багато пчіл, що живуть і тепер самітно. Однак сі пчоли не мають для нас того значіння, яке мають пчоли домашні.

(Повисші образці за дозволом Дел. Рільництва Ман.)

Сонічники і коноплі. З сонічників пчоли збирають мід і пилок, з конопель пилок.

Сей образець представляє пасіку в часі медопливу коли позацвітають луги і поля. Улії тепер побільшені.

Рій в улію се збір поодиноких організмів пчіл в оден, серед котрого найважнішою частию, або як можна сказати — мізком, є матка. Від матки залежить все життя в улію, бо тільки вона має розродну (плідну) силу і здібність складати яечка. Вона одинока в улію, що є вповні розвиненою самочкою. Інші мешканці улія — се велике число пчіл робітниць. Пчоли робітниць сповняють голов-

ну працю. Вони будують в вулию щільники (вощину), збирають з цвітів пилок, клей, нектар (мід) і доносять воду. Пазасим пчоли сповняють домашні обов'язки, як приміром доглядають своїх молодих, кормлять їх, чистять, провітрюють і боронять улий перед ворогами.

Пчола-робітниця — се нерозвинена самочка. Вона не має здібности сповняти тих обов'язків, що сповняє матка.

Попри матку і пчоли, є ще в улію трутні. Трутень — се є вповні розвинений самчик, на котрого вложила природа обов'язок, продовжати свій рід запліднюванням матки. Поза сим, трутень в улію не має іншого обов'язку. Не здібний він є носити пилок ані мід до улія. Буває часом, що в улію крім правдивого трутня є трутень малий, або недорідний. Трутень малий вимножується з ячок від незаплідненої матки або з ячок пчоли робітниці.

(Дальше буде).

Як Зачинати Пасіку?

Хто хотівби завести пасіку, той повинен найперше добре з пасікою познакомитися. Він повинен оглянути пасіку свого знакового сусіда, або доброго пасічника і приглянутися, як пасіка є уложена і які знаряди знаходяться в ній. Коли сего не можна зробити, або як пасічник є задалеко, або нема в тій околиці пасіки зовсім, в такім случаю треба собі роздобути книжки, або пасічничу часопис, в якій про закладання пасіки описують.

Треба все пам'ятати, що взір як заводити пасіку повинно брати тільки з пасіки веденої в найновіший спосіб, а не зі старих пасік, які провадяться старими неоплатними способами. Хто хоче бути добрим пасічником, повинен інтересуватися тим, як другі люде ведуть у себе пасіки і яких способів уживають при орудуванні рамками.

Коли є нагода — учашати на курс пасічництва або зїзди пасічників, то очевидно того не треба занедбувати тому, що з таких нагод можна дуже багато скористати. Дуже мало є наших людей, що заводять пасіку так, як повинно бути. Богато людей видають гроші на пасіку без жадного підготовання і з того виходить безпотрібна втрата і розчаровання та знеохочення до дальшого ведення пасіки.

Не розумно купувати на початку багато улив. Вистарчить купити кілька, а як буде практика, то й пасіку можна тоді побільшити. Ніколи не повиннося закладати пасіки, в першій році на велику скалю тому, що в першій, році, можна наробити багато ошибок і понести страту. Найліпше розводити пасіку поступенно, від двох до десяти пнів, а тоді не буде такої страти. На початок вистарчить грошей від пятьдесят до сто долярів.

Найвідповіднійший час на закладання пасіки є весною. Ніколи не повиннося закладати пасіки в осени, тому, що початкуючий пасічник (новик) не знає як обійтиса з пчолами і через се може понести відразу значну страту. Колиж він зачинає пасіку весною, то до зими набере дещо практики.

Всякі прибори до пасічництва і улиї можна замовляти в зимі. Зимою можна приготувити улиї, знаряди і т. и. Також добре замовляти пчоли вчасно, вже в січні або лютім, щоби вчасною весною замовлені пчоли одержати.

Найпоплатнійше в теперішній час купувати пчоли італійської раси — у два або три-фунтових пачках. Пчоли в дротяних пачках є все вільні від пчільних хоріб т. з. американської гнилі (*Bacillus larvae*), або європейської гнилі (*Bacillus pluton*). Пачка таких пчіл є так сильним роєм, як і перезимований пень, певна річ, коли пчоли з пачки вложиться на вироблені щільники (рами з вощиною).

Новий Паровий Ніж до Розтинання Плястрів.

Винаходи на полі пасічництва появляються чим раз то більше. Е. С. Гарді, з Бурфорду, Онтеріо, Канада, винайшов новий паровий ніж до розтинання плястрів.

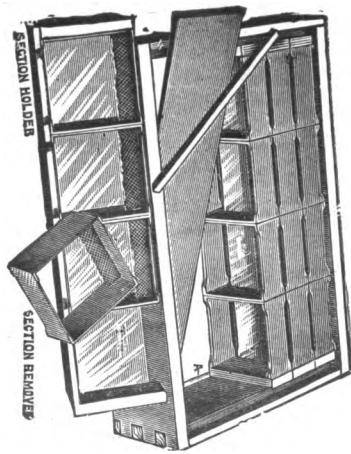
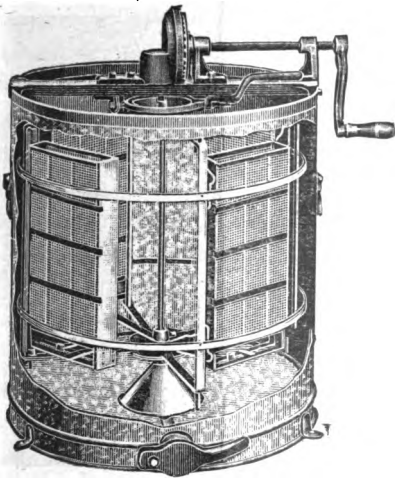
В паровім ножі, що був винайдений тому кілька літ, пара переходила тонкою рурочкою з кітлика до ножа і кінцем ножа виходила. Сим способом огрітий ніж парою надавався дуже добре до розтинання плястрів. Одначе пара виходила руркою через ніж і треба було поступенно огрівати пару. В нововинайденом ножі пара не утікає кінцем ножа, а вертається назад руркою до кітла і там знова огрівається. Сей винахід є багато лучший від попередного.

ЯКИЙ ХОСЕН МАЄМО З ПЧІЛ.

Хосен, який пасічник може мати з пчіл, є мід і віск.

Пчола збирає нектар з цвітів, котрі ростуть майже на кождім куснику землі, переробляє сей нектар у своїм нутрі на мід і складає в улий. Ціле літо — се жнива для пчоли. Сама вже природа призначила пчолі обовязок збирати мід і складати його в стодоли чи комори зрублені з воску на будучий час — на зиму. З сього збору чоловік хитрістю може забрати від пчіл певну скількість меду для свого ужитку, так, як каже наша приповідка: „Щоби вовк був ситий і коза ціла“. Чоловік може взяти від пчіл меду для себе і пчолам лишити стільки, кілько їм потрібно до життя.

В давних часах чоловік видирав мід в той спосіб, що убивав пчоли вонею з сірки. В теперішнім часі чоловік не то що не убиває пчіл, але ще й розводить їх.

Супер або надставка в котрій продукується мід в крижках (комб гоней) Модерна медорка котру уживають при викручуванні меду з пляйстрів.

Хосен з пчіл є великий. Хто знає американське пасічництво той розуміє, що пасічництво є важною частею господарства в Америці. Продукція меду сягає річно міліони фунтів Чимало його висилають за границю, а велику скількість з'уживають дома на виробі питного меду, медівників, средств проти мерзнення в автомобілях, до виробу цукорків та до ліків. Мід уживають також в домашнім ужитку до гербати і взагалі до всякої засолоди.

Воску уживають в аптиках при виробі різних мастий, в штуці, при викиханню звірів і при виробі свічок для церков. Попри се, в Америці виробляють штучну вошину, якої уживають всі практичні пасічники.

Пасічництво дає поплатне заняття для тисячів мушци і женщин в Злучених Державах і Канаді. Праця у пасіці — се шляхотне заняття, а для богатъох — се розкішна розривка.

Пасічництво в Канаді і Америці провадиться в двоякий спосіб або, пасічник займається тільки пасікою і більше нічим, або фармер, що має свою ферму і господарює на ній а попри се веде пасіку.

Пасіку самостійну ведуть люде, які розуміють докладно як провадити її на великі розміри. В такій пасіці є сотки, а навіть тисячі улий, а продукція меду числить не фунти, але тони.

Як сказано, самостійні пасіки існують так в Канаді, як і в Злучених Держава. В південних стейтах, як в Алабамі, Джорджії, Тексасі, в Горішній і Долішній Каролайні попри виріб меду і воску, вимножують ще рої пчіл, які продають двофунтовими і три-фунтовими пачками червою

— Пачки ці окриті дротяними сітками продають полудневі пасічники тим людам, котрі починають закладати пасіки. Велику скількість сих пачок пчіл, як також і маток, висилають за границю, до західних провінцій Канади а також і Онтеріо. Рік-річно Канада купує тисячі таких пачок з пчолами і маткою від пасічників зі Стейтів.

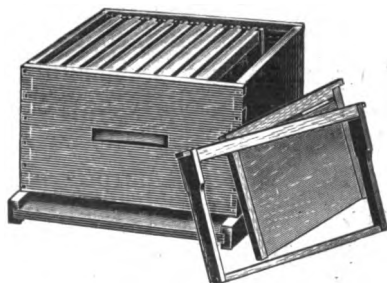
Пасіки самостійні мають попри одну велику пасіку ще і побічні. В Стейтах деколи таке буває, що кількох людей обслуговує кільканайцять побічних пасік, відвідуючи їх раз в тиждень.

Крім самостійної пасіки, існують також пасіки при господарствах. Такі пасіки ведуть головно огородники, садівники, як рівнож і малі господарі для розривки і на мід для малої продажі і домашнього ужитку. Пасіка при господарстві в числі около 5—40 пнів служить також для запилювання цвітів в огороді і на овочевих деревах.

Булоби добре, колиб на кожній фермі знаходилося два-три ули з пчолами, бо тоді огородина і овочеві дерева булиби запилені на час, з чого слідувавби добрий урожай.

ЛЕНСТРОТ, БАТЬКО АМЕРИКАНСЬКОГО ПАСІЧНИЦТВА.

Лоренцо Лорайн Ленстрот, уродився в Філадельфії, 26 грудня, 1810 року. Ще з дитинства, хлопець незвичайно зацікавився життям комах. Родичі Ленстрота були заможні й інтелігентні. Журилися вони тим, що їх синок завжди уганяється за хрущами та за мотиллями, марнуючи свій молодий вік. Їх одиноке бажання було бачити свого сина при книжці, замість уганяти за мотиллями. Лоренцо ніколи не любив бавитися з своїми ровесниками, або проводити свій час на збитках, а любив він бути близько природи і в самоті приглядатися життю малих комах.

Обр. 7. — Модерний улей винайдений Ленстропом в 1851. Се оден з найпрактичнійших улійв. Отвиряєть він з верха.

Обр. 8. — Отворений улей, з котрого легко виняти рамки.

Обр. 7 і 8 За спец. дозволенням Ruddy Manuf. Co.

Осягнувши вісімнадцятий рік життя, родичі післали Ленстрота до Академії на теологічні студії. В коротці нещастя навістило дім Ленстрота, і молодий хлопець від сего часу, мусів удержуватися самий. По чотирох роках науки, Ленстрот став священником. Крім священничих обовязків, вільними хвилями, Ленстрот приглядався і студіював дальше життя комах.

Одного разу, на відвідинах свого товариша, побачив він в него мід в щільниках, а з сим довідався від товариша, що той плекає пчолу. Оглянувши сі пчолу, Ленстрот так зацікавився ними, що сейчас купив собі два пні. Від сего часу Ленстрот починає свою велику працю. В тодішніх часах література, особливо пасічничу була мала і не розвивена так як тепер.

В 1839 році Ленстрот тяжко занедужав, а виздоровівши покинув священничий стан. Одно, що для него лишило-

ся, се посвятитись плеканню пчіл. В короткім часі опісля, попалась йому під руки цінна брошура „Листи Губера“. З сеї книжки Ленстрот довідався про ширшу пасічничу літературу, яку пильно перестудіював.

Около р. 1848 він побудував різні улії і почав робити досліди над пчолами. Три роки опісля р. 1851 Ленстрот винайшов модерний улій, котрий в короткім часі розповсюднися по цілій Америці і Європі. Сим улієм, якого можна назвати радше лежаком, користуємося в Канаді до тепер. Він є в тім якраз практичний, що розкриваючи його зверху, бачимо всі звисаючі рами, з верху улія, які можна скоро переглянути і довільно переложити, ставлячи за порядком одну секцію такого улія з рамами на другу, так високо, як лише заходить потреба.

З винаходом сего улія, починається нова доба розвою Американського пчільництва. Винахід Ленстрота дав пасічникови цілковиту котролю над пчолами, та поставив пасічництво, на рівні лобіч других галузей господарства.

В р. 1852, Ленстрот написав книжку „Пчола Медоносниця“, (The Honey Bee), найкрасший твір пасічничої літератури того часу.

На старости літ він перенісся з Філадельфії до Оксфорду, Огайо, працюючи там в пасіці до кінця свого життя.

У 85 році свого життя попрощався зі світом, — під час своєї проповіді в церкві в Дайтоні, Огайо.

Американці шанують Ленстрота. Цілий світ тепер знає, що він був тим, що своєю невтомною працею і дослідями винайшов улій з довільно перекладаними цільниками (рамами) та віддав його кождому пасічникови для ужитку, чим власне Ленстрот причинився до розвою пасічництва. За се Американці прозвали його „Батьком Американського Пасічництва“.

Ленстрот був визначним письменником. Його бібліотека була одною з найкрасших того часу в якій знаходилися всі твори пасічничої літератури.

Ленстротові твори до тепер є переведені на французьку мову славним пасічником Дадантом, а на російську мову перевів сей твір Кондратієв.

Віримо, що час вже недалекий, коли і ми побачимо сей славний твір в українській мові.

Д. Хрущ.

ПАСІЧНИЦТВО І РІЛЬНИЦТВО.

Оден зі способів, яким можна чесно заробляти на життя, се плекання пчіл. Працьовита пчола не знає границь. Для неї пліт (фенц), вода і другі перешкоди, нічого не значать. Вона є вільна. Куди тільки захоче, там полетить.

у чуже, близьке, і далеке поле, назбирає там солодкого нектару, принесе його в улий і зложить там в гарно збудовані комірки. Нектар сей переробить опісля на мід, котрим то пчілка збогачує свого властителя.

Що пчола збирає мід, се знає кожний. Збирає вона, бо такий на ню вложила обовязок природа. За збирання нектару з цвітів сусіда, ніхто не нарікає, ні властитель цвітів, а властитель пчіл не підлягає жадній карі. Колиб знову товар властителя зайшов у поле сусіда, і спас збіже, або траву, тоді, як знаєте булаби біда. Суд, грошева кара і інші неприємні річи.

Для чого властителя пчіл не карають за се, що його пчоли літають і збирають нектар з чужих цвітів? Не карають тому, що нема за що. А навпаки властители цвітів є дуже вдячні за се, бо збирання меду пчолами, приносить користь обом. Про сі користи пояснимо пізнійше.

Що то є таке той мід? Пасічник скаже, що се солодощі цвітів. Дитина скаже, що се плин солодкий, як цукор, а учений вам скаже щось иншого. Учений скаже, що мід є мішаниною ріжнородних цукрів, ростин, води, пахучих олійків, муравельної кислоти. В дальшій поясненню він скаже вам, що цукор се є вуглевий водень, тому, що складається з вугля, кисня і водня. Той учений пояснить вам, що рослини мають спосібність витворювати цукор з води і вуглевого водня. Уголь (углевий водень), котрий є в воздушнім стані у воздуху, втягає рослина в листки своїми віддиховими рурочками. Дрібними же корінцями се рослина з землі воду, яка доходить до листків і там в листках при помочи світла і воздуху поступенно перетворюєся в солодкий плин, котрий зовемо цукром. Се діється тільки в погідні, теплі дні. Сим цукровим плином, рослина відбудує свої тканини, коріння, кору, загалом все. Тільки в теплий день підноситься сей цукровий плин до гори по

ростині аж до корони цвітів. Там стоїть сей плин якийсь час, доки не вивітриє, або пчола його не виссе. Пчола, нассавшись сего солодкого плину, несе його до улія і укладає в комірки. Надмірну часть води, яка знаходиться в сім цукрі, нектарі, пчола випаровує і по якійсь часі з сего повстає згущена маса, котру зовемо медом. Отсю історію перекаже вам учений, званий хеміком.

Воздух, ріки, озера і море, се ті збірники, з яких ростини виробляють нектар. Як довго жити будуть ростини, так довго буде мід. Отже жерела меду є мабуть вічні.

Коли гірник добуває з копальні вуголь, зелізо, чи нафту, він зменшує средства того краю. Рубач вирубує дерево і сим нищить ліс і багатство краю. Фабрикант нищить різні матеріали і вичерпує природні багатства. Через рільництво також в якійсь мірі убожіє земля. Коли рільник продає худобу, збіже, то вивозить часть якогось майна, що знаходиться на його землі.

Одинокий, що не причиняється до убожіння землі, се пасічник. Пасічник ніколи не рабує землі. Коли він вивозить свій мід на ринок, то вивозить він добро витворене з води і воздуха. Без ріжниць, кілько тонів чи вагонів меду вивозить він з своєї пасіки, чи з краю, він ніколи не зменшує природних багатств свого краю.

Пчола через збирання нектару робить велику прислугу ростині. В саді і в огороді, пчола багато приносить користі: огородникови, садівникови а тим самим і пасічникам. Огородник і садівник вже переконалися, що без пчели їх збір отородини і овочів буде менший. Пчола, коли відвідує цвітку, то запилює її, переносючи пилок з одних цвітів на другі — запилені цвіти родять овочі.

В Америці ствердили, що користь, яку приносять пчели через запилення цвітів, є далеко більша від користі, яку маємо з меду і воску, виробленого тою самою пчолюю.

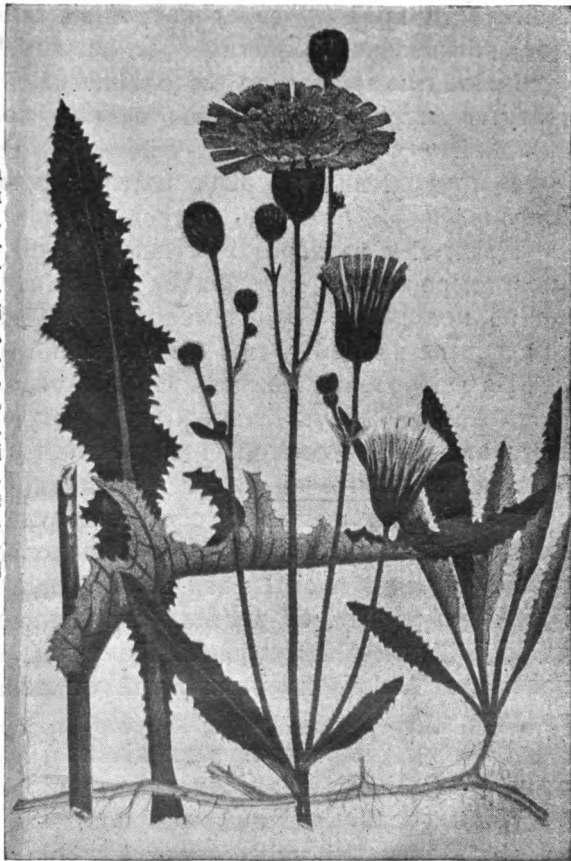
Пчоли збільшують видаток збіжа, а се гречки, конюшини, люцерни, фасолі, гороху, помідорів, огірків, динь і т. д.

Садівник, що плекає шляхотні яблінки, груші, сливки, черешні, вишні, агрест і малини, не може обійтися без кількох пнів. Плекання пчід є поплатним, бо пчоли запилюють цвіти, збирають мід і роблять віск.

Д. Хрущ.

МЕДОДАЙНІ ЦВІТИ.

Медодайні цвіти є такі цвіти, з яких пчола збирає нектар, себто складники з котрих пчола витворює мід. Пчола тому збирає той нектар, бо той нектар служить їй як корм.

На сїм образці одна з медодайних рослин котру зовуть Молочїй. Молочїй росте всюда. Приносить він фермерам великі шкоди. Обчислено, що в Канаді він спричиняє на кілька десятків мільонів доларів шкоди. Для пасічника противно. З молочїю пчоли збирають мід з чого заходить і користь пасічникови. Мід з молочїю добрий і має золотаву краску. Один спосіб використання молочїю, се пасікою.

За дозв. Деп. Рільництва, Ман.

Про медодайні рослини (цвіти), пасічник повинен би дещо знати. Медодайні цвіти — се багатство пасічника, або живе жерело солодкого плинину. Життя пчоли залежить від медодайних цвітів, знову існування пасічника від пчїл. Коли нема медодайних цвітів в якій околиці, тоді ні для пасічника, ні для пчоли там нема місця.

Пасічництво, так само як інші галузи теперішнього

господарства, вимагає від пасічника знання природи пчол, і знання медодайних цвітів. Пасічництва не можна вести на сліпо, як се діялося колись в давних часах. Нараз воно вимагає від пасічника розсудку, точности і порядку. Згодом пасічник мусить знати так теорію, як і практику пасічництва.

В культурній країні пасічник старається як найбільше вихіснувати природу серед котрої він жиє. А треба знати, що вихіснювання природи — се не легка штука. Пасічник мусить знати добре про медодайні цвіти, коли і де вони цвітуть, котрі дають більше нектару і загалом, котрі є найліпші.

В природі видимо різні цвіти, а то малесенькі, більші і великі.

Цвіти сі є на деревах, кущах і зелах. Колиби ми мали змогу переїхати з полудня на північ, то ми побачилиби, що на полудне є більше медодайних цвітів на деревах, а чим далше на північ, тим більше є вже медодайних зел.

Не всі рослини цвітуть. Є рослини, що їх голим оком не можна доглянути, тільки при помочи побільшаючого шкла званого мікроскоп. Такі рослини зовемо бактеріями. Бактерії є пожиточні, але є і шкідливі. Деякі з них приносять людству пожиток, деякі нещасть. Сі рослини і пасічник мусить знати, а то тому, бо деякі з сих малих рослин приносять пасічникови великі шкоди, а часом навіть і цілковиту руйну. Сі рослини спричинюють недуги у пчіл, як є для пасічника страшні. До таких недуг належать — нозема в Англії, американський гнилець і європейський гнилець.

До нині учені нарахували кілька тисяч медодайних рослин, кущів і дерев розсипаних по цілій кулі земській.

Сі медодайні цвіти можна поділити на класи:

- 1) Медодайні цвіти дерев і кущів плеканих.
- 2) Медодайні цвіти дерев і кущів диких.
- 3) Медодайні цвіти огородини.
- 4) Медодайні цвіти дикі.
- 5) Медодайні цвіти плекані.
- 6) Медодайні цвіти шкідливих рослин.
- 7) Медодайні цвіти диких отруйних рослин.
- 8) Медодайні цвіти некорисні для пчол.

Науку, що займається рослинами і деревами зовемо

ботаніка. Для пересічного пасічника се: в часті є за тяжке, а в часті і неможливе, хиба для спеціалістів. Ся наука гуртує всю рослинність, яка тільки знаходиться на суші і у воді. Вона (ботаніка) має для пасічника другорядне значіння. Знання сеї ботаніки не принесе йому більше користи, чим знання тої часті, що відноситься до його промислу. Пасічник конечно повинен знати природу тих ростей з яких пчола і він має користь. Конечно треба би знати, в котрих цвітах є багато нектару, а в котрих є мало. Попри се є ще і інші пожиточні цвіти, а то ростины, що видають пилок, і ростины, що видають клей, живицю (Дальше буде).

Штучна Вощина.

В Америці і Европі тепер уживають листків штучної вощини. Пчоли на такій штучній вощині будують комірки правильно, а не будують трутників. Рамки з такою вощиною не викрившуються, не скривляються і не розтягаються при викручуванні меду. Штучна вощина заощаджує пчолом багато непотрібної праці. Кождий пасічник повинен її уживати, коли хоче мати менше трутнів в своїм улію.

Взірцевий Пасічник.

Взірцевий пасічник є той, що студіює пчолу, все робить на час, є отже точний і ніколи роботи не занедбує. Той пасічник буде мати користь з пасіки, що памятає на ради старших і в котрого в пасіці є порядок. У взірцевого пасічника є всякі пасічнічі книжки, часописі, звідки він черпає поради, знання і користає з досвідів других пасічників. Пасічніча література грає велику роллю в модернім веденню пасіки. Вона учить кождого з нас про нові здобутки на сім поли. Без пасічнічої літератури пасічник не годен жити так як риба без води.

Англійські, французькі і німецькі пасічники мають дуже давню столітню пасічнічу літературу. У них по бібліотеках є томи пасічнічої літератури. Однакож вони з сего ще не вдоволені. Вони мають свої журнали, перегляди і всякі книжки, які виходять з друку час від часу. Тому вони є добримн пасічниками бо розуміють як провадити модерні пасіки.

Пасічництво в Латвії.

Латвія, се нова республіка збудована на руїнах колишньої Росії, над Балтійським Морем. Величина її обіймає около 65,000 квадратних кілометрів, з населенням около двох мільйонів.

В Латвії під теперішній час є 20 тисяч пасік, в котрих є 65,000 уліїв. Найбільші пасіки там сягають до 65 пнів. Пересічна продукція меду сягає около 120 до 140 ф. на оден пень.

Головні медодайні рослини там є біла конюшина, шведська конюшина, гречка, явори, акації і др.

Пасічники в Латвії уживають улія системи Даданта-Блята з футрованими стінами. Пасічництвом там займаються головно огородники, садівники, робітники і учителі.

Пасічники є з'організовані в товариства, котрих є около 110. Центральне товариство має велике число інструкторів і спеціалістів, які розширюють практичне і теоретичне знання між населенням. Попри се, вони видають також свій журнал.

Питання і Відповіді.

П. — Чи можна годувати пчолу рим м'яшом, щоби було їм тепло зимою в разі пчолу не мають подостатком меду? Як годувати і чим?

Ст. Мороз.

В. — Коли пчолу зимою не мають подостатком поживи, і є виставлені на голодову смерть, то пчолу можна годувати теплим сирупом зробленим з 3 частин цукру а одної частини води. сируп повинен бути теплий.

В. — бляшану посудину наливаєсь сего сирупу і затикаєсь посудину динцем в котрій є кільканайцять малих дірочок. Сируп з бляшкою перевертаєсь впрост на рамки де пчолу є збиті в густу масу. На улію накладаєсь одну порожну надставку (супер), обкриваєсь пчолу зверху ста-

П. — Чи є яке средство навилічення пчільної недуги, котру називають Американський гнилець?

Д. Згін Зл. Дер.

В. — Американський гнилець можнавилічити Дра Гуцельмана дісефекційним средством або Содном гайпокльорайт. Если сі висше згадані средства не мож дістати то стріють пчолу в новий улію і занесіть їх з уліем до пивниці на два дні. На двох днях, знову перенесіть пчолу до нового улію, в котрім рамки є штучною вошиною. Заражену вошину століть на віск зварить у воді рамки, котрі можете уживати знову

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

Самостійний український тижневик.

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС видається не для зиску, але для поборювання темноти, тому передплачайте його і ширіть. — Передплата 2.50 річно.

В КНИГАРНІ Українського Голосу можна набути всі українські книжки, які донебудь продаються.

ДРУКАРНЯ Українського Голосу виконує всякі друкарські роботи.

UKRAINIAN VOICE

BOX 3626

WINNIPEG, MAN.

УКРАЇНСЬКА АПТИКА І ДРОГЕРІЯ

І. СИМЧИЧА І М. ЗАЛОЗЕЦЬКОГО.

НАША АПТИКА — виповняє лікарські рецепти свіжими ліками точно як приписано лікарем. Прескрипції з ко льоній полагоджуємо зараз по їх одержанню.

НАША ДРОГЕРІЯ — має на складі різні ліки і патентовані лікарства, бандажі й пояси на прірву, лічнічі зіля й корінці, п'явки, та все що входить в обсяг аптикарства.

В потребі вдавайтесь особисто чи листовно на адресу:

EMPIRE DRUG COMPANY.

cor. Selkirk & McGregor,
Winnipeg, Man.

Steele Briggs for Beekeeper's Supply

Маємо всякі пасічнічі знаряди для пасічнічків — ули супері штучну вошину, маточні перегородки, димарки і рамки Гофмана.

УВАГА: — Наша штучна вошина є з чистого перетопленого воску після найновішої методи.

Пишіть або телефонуйте за новим каталогом насіння і пасічнічих знарядів.

Steele Briggs Seed Co. Limited

139 Market St. East of Main Str. — Phone A. 8541 Winnipeg.

Andrews and Son

Склад пасічнічих знарядів в західній Канаді. всякі пасічнічі прибори в кождім часі — включаючи Дадантову дротяну штучну вошину.

Пишіть впрост до:

Andrews and Son

PORTAGE AND VICTOR

WINNIPTG.

Купуємо і Перепродуємо Топлений Віск на Штучну Вошину.

Хто хоче виробити стоплений віск на штучну вошину — нехай повідомить нас кілько має фунтів і т. и. Писати на адресу:

UKRAINIAN BEEKEEPER

P. O. Box 1616

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Потрібно

молодих людей до роботи в пасіці і огороді на слідууючу весну, 1924. Робота починається від 1-го мая і буде тривати через шість місяців. Попри спеціальні інструкції в пасіці. Платня після угоди.

Зголошуватися на адресу:

PASIKA

P. O. Box 1616

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Десять Доларів Нагороди!

за композицію, оповідання, або щось зі свого власного досвіду з життя між пчоломи.

Написання такого оповідання му сить бути в оригіналі.

Перша нагорода — 5 доларів.

Друга нагорода — \$2.50.

Трета нагорода — \$1.50

Четверта нагорода — \$1.00.

Час назначений є від лютого до 1-го мая 1924.

Участь можуть брати всі діти від 14—18 літ українського походження.

Сі композиції помістимо у нашім журналі.

Рукописи шліть на адресу:

PASIKA

P. O. Box 1616

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

ЦІННІ КНИЖКИ!

Сорок тисяч миль під водою ...	1.00
Грішники80
Кайдашева Сімя60
Подорож домісяця40
Огляд Українського письменства	.30
Камінна Душа —	1.50
Матій Сандорф	2.80
Для Домашнього Огнища	1.00
Кудеяр	1.25

Передплату на часопис Український Голос і замовлення на книжки шліть на адресу:

UKRAINIAN VOICE

BOX 3626 — WINNIPEG, MAN.

Пчоли на Продаж!

в улиях, нукляях у дво і три-фунтових пачках. Пчоли чистої раси і вільні від хоріб.

Пишіть по катальог на адресу:

PASIKA

P. O. Box 1616

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Мід на Продаж!

Маю на продаж велику скількість меду, найліпшої якості. Продаю в більшій і меншій скількості.

N. PANKIW

P. O. Box 1616

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Ріжні Роди Насіння!

Конюшина, люцерна, всякі огороличі насіння і чисти зразок до щеплення (інкуляції) конюшини люцери.

Хто хоче, щоби конюшина росла краще, хай спробує нашого средства і в щепить його в конюшину, а побачить велику ріжницю в рості конюшини і люцери.

Маємо всякі насіння кавунів, огірків, цибулі, помідорів, капусти, бабабель і т. п.

Пишіть по інформації до:

P. O. Box 1616

PASIKA

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

521
9

P. 19.22

188

V.
РІК I.

mar - apr
МАРТ — КВІТЕНЬ

pt.
Ч. 2—3

L p a s i k a
ПАСІКА

APIARY

Illustrated beekeeping magazine
ІЛЮСТРОВАНІЙ ПАСІЧНИЧИЙ ЖУРНАЛ

ukrainian beekeepers of Canada

ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ПАСІЧНИКІВ В КАНАДІ
І ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LIBRARY
BRANCH OF THE
COLLEGE OF AGRICULTURE

*From Box 1616
Winnipeg Canada*

Під редакцією Н. Панькова і Д. М. Ільчишина.

Річна передплата \$1.50.

Поодинокє число 15 центів.

„PASIKA” — P. O. BOX 1616 — WINNIPEG, CANADA.

Return for abs files

PASIKA

The only Ukrainian agricultural journal in Canada and the United States. Published monthly.

Publishers:

N. PANKIW and
D. M. ELCHEHEN.

Subscription \$1.50 a year.
Single copy 15c.

Address all your correspondence to:

P A S I K A
P. O. Box 1616

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

ПАСІКА

Одинюкий господарський журнал в українській мові в Канаді і Злучених Державах. Виходить кожного місяця.

Видавці:

Н. ПАНЬКІВ і
Д. М. ІЛЬЧИШИН.

Річна передплата вносить \$1.50
Поодинокое число 15ц.

Листи, передплату і все що відноситься до сего журналу, просимо засилати на адресу:

P A S I K A
P. O. Box 1616

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

З М І С Т:

Від Редакції	17	починати пасіку	37
Весняна пісня пчіл. — П. Омелян	17	Бактерії і пчоли	38
Весняна робота в пасіці	18	Закладання пасіки	40
Розмова з початкуючими пасічниками	21	Бактерії і пчоли	38
Старий пчоляр з косою.—П. Стах	28	Не марнуйте вощини в своїй пасіці	41
Пасічнічі знаряди	29	Кошт продукції меду	42
Пічільні хвороби в Манітобі	30	Як спрваджувати пчоли з Америки, і які пчоли повинен початкуючий пасічник купувати?	43
Штучна вощина	31	Пасічництво на Україні	44
Вошига з дротом	33	Плекання малин	45
Металеві рамки з шільниками	34	Чиста раса курий	47
Як обходитися з пчолами	35	Годівля дробу	48
Деякі пасічнічі ради	36		
Пересторга для тих, що хочуть			

Andrews and Son

Склад пасічнічих знарядів в західній Канаді. всякі пасічнічі прибори в кождім часі — включаючи Дадантову дротяну штучну вощину.

Пишіть впрост до:

Andrews and Son

PORTAGE AND VICTOR

WINNIPTG.

ПАСІКА

ІЛЮСТРОВАННИЙ ПАСІЧНИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ПАСІЧНИКІВ У КАНАДІ І ЗЛ. ДЕРЖАВАХ.

Виходить раз на місяць у Вінніпегу, Ман., під редакцією Н. Панькова і Д. М. Ільчишина.

РІК I. ВІННІПЕГ, МАН., МАРТ І КВІТЕНЬ 1924 Ч. 2—3

ВІД РЕДАКЦІЇ.

НАШІ БАЖАННЯ.

Бажаємо, щоби в кожного українського пасічника була вірцева пасіка. Хто тільки знає щонебудь про красше або успішніше пасічництво, хай розкаже в нашій Пасіці і другим. Хто не годиться з сими новими методами ведення пасічництва, хай покаже їхні хиби. Місяця радо уділимо кожному.

Наша ціль і бажання є поліпшити пасічництво.

Коли які наші практичні поради місцевого характеру не покажуться успішними, то не наша се вина. Не всі поради надаються для кожної місцевости, так як не всюди в Канаді і Злучених Державах є однакові кліматичні умовини і медодайні цвіти. Коли зауважите, які ріжниця, просимо написати до „Пасіки”.

Про Оселю.

ВЕСНЯННА ПІСНЯ ПЧІЛ.

Гей долами гей дугами,
Де цвіточків повний гай,
То на ці то на другій
Союденський мід збирай.

Сонце з Неба як потреба
Сьвітить красно не палить,
А цвіточка, біла, жовта
Кожда к собі нас манить.

Тут рай тут рай
Бо цвіте гай
Тут Рай, тут рай,
Лиш мід збирай.

Тут рай тут рай
Боже зацвив гай,
Цвітів море
Лиш мід збирай.

ВЕСНЯНА РОБОТА В ПАСІЦІ.

Весна — се найважнійша пора року для пасічника. Весною пчі дуже слабкі, бо по довгім зимовім запорі пчоли значно ослабають. Тому то пасічник повинен на весні дуже пильно дбати о те, щоби затримати силу у пчід, бо лише у такому стані вони можуть виплодити як найбільше черви. Зараз по виношенню пчід із стебника аж до головного медозбору, пасічник найбільше звертає уваги на те, щоби розмножити якнайбільше число робітниць і тим забезпечити собі добрі жнива. У деяких околицях ране роєння лучається десь з початком медозбору з кульбаби та овочевого цвіту і звичайно триває лише через короткий час. Сему можна легко зарадити в той спосіб, що треба дати пчолам досить місця на мід і черву, або знищити маточки.

Перше питання, що насувається пасічникови весною є: „В яким саме часі найліпше виставляти пасіку?” Коли пчоли, перезимовані у пивниці, не оказують ніякого неспокою, то порадно є їх залишити у спокою аж до часу, коли то на лозах починає показуватися пилок, т. є. пучки починають жовтіти. З того бачимо, що пора до виставлення пасіки буде у великій мірі залежати від місцевости. У східних провінціях, Квебек і Онтеріо і у степових провінціях виносять пчоли десь від половини цвітіння аж до першого тижня в маю; а у Бритіш Колумбії то виставляють їх навіть у половині лютого.

Пчоли, котрі перезимовують у пачках на дворі, не вибираєся доти, доки вони у першім супері не піchnуть непокоїтися. Се діється звичайно кілька тижнів після того, як пчоли виставиться з пивниці. Одна з користей з зимовання пчід на дворі у пачках є та, що вони мають більше відпорної сили на зимно весною. Пчоли, які переховуються зимою в пивниці, мають меншу відпорну силу проти зимна від тих, які зимують на дворі. Крім того ті пчоли, що зимують на дворі, краще плодять черв, є більше оццадні в поживі і очевидно є більше витривалі на зимно. Про се знають найкраще пасічники в околицях, де часами після винесення пчід з пивниці на двір стиснуть ще морози.

Вже першого дня після виставлення улиїв на двір пчоли починають пригравати й облітатися, тай чиститись з

калу, бо цілу зиму на двір не літали. Але на се треба теплого, тихого і соняшного дня. Однак часто лучається, що, коли виставимо пень у дуже сняшний день, то пчоли рушать разом всі на двір за скоро, навіть не звертаючи уваги на свій улий. По облеті вони залітають в чужий улий, зви чайно у сильніший і тоді сильний пень стає ще сильнішим а слабій ще слабшим. До певного степення сему можна зарадити в той спосіб, що виноситься пчоли вечером або в трохи хмарний день, бо тоді пчоли не будуть вилітати на двір так сильно. Треба також позвужувати вічка улийв: сильним пням на половину, а слабшим на стільки, щоби одна пчола вигідно могла перейти.

Першого теплого, соняшного дня, коли пчоли собі вільно літають, треба пильно оглянути всі пні. Щоби не охолоджувати черви, належить з сим скоро справитись. Пасічник насамперед глядить за зматками (безматками). Коли найдеся рій без матки, то рамки того пня треба роздати иншим слабшим пням, бо без матки пень на весні не удержиться, і лучше таким пнем зміцнити другі слабші улія. Якже найдеся трутова матка, то її треба викинути а пчоли злучити з иншими пнями. Занадто слабі пні також треба злучити в один сильний. Треба уважати і на те, щоби пасіка була охоронена від вітрів. Як нема ліса, який охоронявби її від вітру, то треба зробити штучну охорону з дощок або засадити кущеві дерева. Така охорона в часі сильного вітру зможе хоть троха переривати північні сильні струї вітру.

Попри се треба звернути увагу на те, щоби кожний пень мав не менше як 15 фунтів поживи, бо тоді, коли пчоли плодять черву, вони потребують трохи більше поживи. Коли пчоли мають менше чим 15 ф. поживи, то треба їм піддати теплого сиропу зробленого зі звичайного білого цукру в сей спосіб, що на кожду одну частину цукру дається одну частину теплої вони і мішається доти, доки цукор не розпуститься. Ще ліпший спосіб підкормлювання пчіл є, поставити їм рамку вощини з медом. Поживу треба ставити близько черви, бо коли потягне зимно, пень може згинутися навіть тоді, коли є подостатком поживи на побічних щільниках. У кожній пасіці, великій чи малій, повинна бути вода. Воду беруть пчоли, бо як кожда худобина, так і вони потребують конче пити. Щоби жити,

то для черви вода є потрібна, бо з меду, обніжа (пилку) і води пчоли приправляють молочко (таку страву для черви) і розводять нею густий мід. Води можна налляти у якусь посудину і умістити в пасіці. Часто на весні, коли температура є дуже змінлива, буває так, що пчоли водоносниці полетять за водою до ріки або потоку і не повертаються вже більше до улія, бо перестуджуються і гинуть. Кожда пчола, що згине вчасно на весні, є для пасічника великою стратою.

В посудину з водою уміщену в пасіці, треба накидати кусків дерева, щоб плавали на поверхні води, на котрих пчоли моглиби осідати і набирати собі води. Деякі пасічники ставлять довгі дерев'яні коритця-жолобці з котрих пчоли беруть воду. Є дуже потрібно, щоби вода в пасіці була солонна, а се тому, що пчоли волять солону воду і скорше будуть її брати.

Яких три тижні після першого перегляду, треба знов докладно оглянути всі пні, кілько в них є поживи і як черва виглядає. Коли є мало поживи, то треба піддати сиропу або меду як також треба уважати, щоби матка мала подостатком комірок для червлення. До слабших лнів можна додати черви і молодих пчід зі сильних роїв. Не переносьть черви або меду з одного улія до другого доки не переконаєтесь, що вони є вільні від всякої слабости. Коли завважається, що матка зносить мало ячок і внутрішня будова улія іде дуже повільно, то се знак, що матка є не здібна до червлення. Такж матку треба змінити і вложити молоду матку. Молоді матки можна купувати від полудневих пасічників. Щоби легше було ловити рої, тоді як пчоли рояться порадно є при сім другим перегляді обтяти крильця плодючим маткам.

Після того, пасічник повинен наглядати до улія що девять або десять днів і пильнувати, щоби матці не забракло місця на яечка, а пчолам-робітницям на складання меду, бо як забракне місця на складання меду, то пчоли будуть дармувати. Як що пчоляне гніздо є переповнене червою і медом, тоді треба покласти на улій супер (надставку). Винявши дві крайних рамки з медом вкладається до супера, а на їх місце кладеся порожні, щоби матка мала де складати яйця. Сим способом пчоли починають працювати в улію скорше.

Успіх медозбору залежить у великій мірі від того, який догляд мають пчоло весною. Тому то треба на повизаше наведені роботи звернути особливу увагу та виконати їх осторожно, скоро і в свій час.

Пчоло вимагають від пасічника не багато догляду, але коли він і сего не виконає як слід, то засідки можуть бути для него дуже шкідливі.

Н. П.

РОЗМОВА З ПОЧАТКУЮЧИМИ ПАСІЧНИКАМИ.

В сім числі нашого журналу починаю розмову з початкуючими пасічниками. Буду говорити головнє про те, що робиться в пасіці від початку весни аж до лізної осени. Розмову сю буду продовжати в дальших числах „Пасіки”. Велике число наших людей тільки що починає заводити у себе пасіки. Як у всякому ділі так і тут виникають всякі труднощі. Наша розмова буде поміщена на оден місяць наперед, тому, щоби кождий, що не знає як провадити пасіку, був вже приготований заздалегідь.

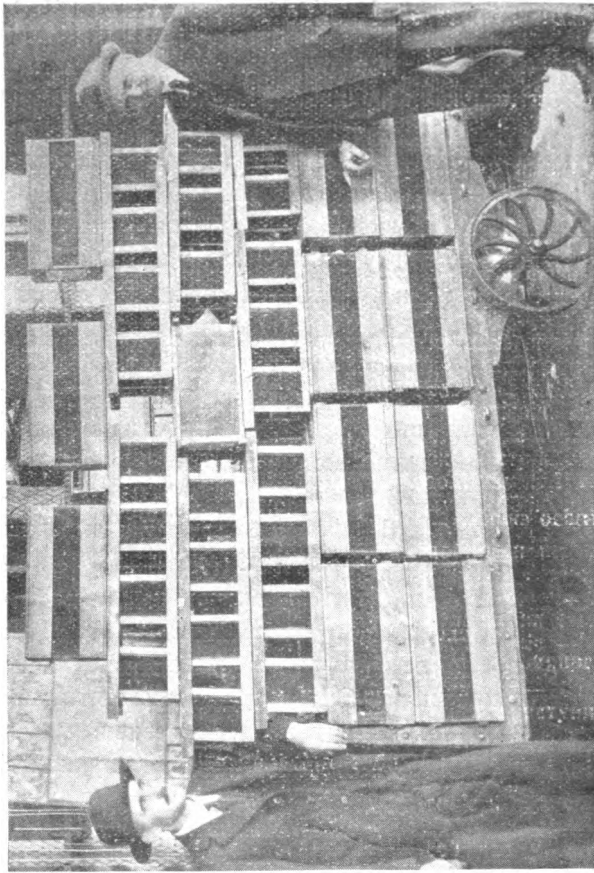
Звертаю увагу пасічникам, на те що, на півдні в південних стейтах робота в пасіці починаєсь о кільканацять тижнів раньше, чим в північних околицях.

Ті, що починають пасічникувати, нехай не розчаровуються, коли їм в першім році добре не поведеться. Ті знов, яким поведеться — нехай не скачуть з веселости, бо на другий рік може бути противно. О тім треба памятати, що з пасіки повинна бути якась користь. На те і заводимо у себе пасіку, щоби з неї користати матеріяльно, як також і мати приємну розривку.

Звертаю увагу наших початкуючих пасічників, що пасікою не можна збогатитися за два, або три роки. Мусимо памятати, що в пасіку мусимо наперед вложити гріш, працю, а шо якімось часі вложений гріш праця дадуть користь в меді і воску. Всякі підприємства розвивались і розвиваються поступенно, отже і пасіку треба розвивати поступенно. „Природа не робить скоків”, так кажуть мудрі люде. „Хиба часом маленькі вибики”.

Пчоло живючи в природі, не може нічого зробити понад свої сили. Хто хоче мати з пчол користь, мусить їх пиль-

нувати; мусить знати їхнє життя, а також мусить пчолам помагати в їх праці. Жадне підприємство не може удержатися, коли воно не є ведене правильно. Час від часу чуємо про різні банкруцтва. Чому то приходять до банкруцтв? Тому, що банкрутуючі підприємства не є ведені правильно. Люде, котрі в таких підприємствах працюють, в першій

На сім образці представляє пачки і нуклеті, що тільки прибули з подумних стейтів до Вініпегу.

По лівім боці стоїть провінціоньний пасічник Л. Т. Флойд, котрий є дуже енергічний пасічник, що зумів організувати пасічників в пасічничій організації.

По правім боці стоїть Др. Сміт оден з пасічників у Манітобі.

Подібних пачок з пчолами в місяцю лівітні і маю приходять денно около кільька соток. Сподіємось, що в 1924 році прибуде не менше як 8—10 тисяч. (За спец. дозволом Деп. Ріль. у Манітобі.)

мірі, є або недбалі, або не здібні до праці, до якої вони з'обов'язалися. В тім лежить то головне лихо. Памятай пасічнику, щоби ти в першій мірі був дбалий, працьовитий як пчола, а дальше, щоби ти розумів пчолу і знав, коли і якої помочі пчола від тебе потребує. Памятай також, що рабованням від пчоли меду, ніколи не доробишся. Не забудь, що тільки в спільній праці з пчолою і розумним веденням пасіки прийдеш до значіння і сили.

Де можна набути пчоли?

Пчоли можна набути всюди. Але тут не розходиться о саме купування пчід. Треба насамперед застановитися, які іменно пчоли я повинен набути? Є пчоли різної раси. Пчоли навіть і найліпшої раси, хваленої різними агентами, можуть бути часом не такі, яких би собі пасічник міг бажати. Є люде, що гарно виглядають, але не хочуть працювати. Є й такі пчоли, що гарно виглядають, але з них для пасічника не велика користь. Пчоли треба купувати такі, які зносять багато меду, які є спокійні і великі. Є люде, що плекають пчоли на те, щоби сі пчоли збирали мід. Є-ж знову люде, що плекають пчоли на те, щоби їх продати. От і все. Початкуючий пасічник купує роя, від свого сусіда або знакомого, десь аж літом. Знаємо, що коли рій вилітає з улія — з ним вилітає і стара матка. Стара матка, що має поверх два роки не є вже така добра, як матка молода, одно-річна. Рій зі старою маткою по якімсь часі зводиться і з него пасічник не має користи. Великі рої з молодими матками пасічник звичайно тримає для себе. Слабі рої він продає. Кому? Новикам, що, як кажуть не розуміються на пчолах, бо мовляв, „Нехай учаться розуму. Наука коштує гроші”.

Часом новик має нагоду купити улії разом з пчолами. Такі улії послужать кілька років, а далі стають нежиточні. В таких уліях вощина є чорна, як саджа, комірки звичайно не розмірні, головно трутові, а рамки не рівні. Такі рамки вощини при витрїпуванню меду скоро обриваються тому, що не є дротовані. Попри се, рамки такі тяжко витягати з улія, з чого виринають пасічничови всякі трудношти в часі розбирання улія.

Попри се заходить тут ще одна небезпека, а іменно хвороби пчід звані європейський або американський гнидець.

Коли новик купує улії — то нехай жадає улія нового і вощини, яка є з комірками пчід робітниць. Коли вже улії не є цілком новий, то бодай не повинен бути уживаний більше чим два або три роки.

Замість купувати рійки, раджу купувати пчоли в дво, або три-фунтових пачках. Пчоли в пачках приходять вчасно і вони є все вільні від всяких хоріб. При закупні пчід купуючий повинен жадати запоруки (гваранції), а се цер-

тифікату здоров'я, про що пишеться даліше під заголовком: „Як спроваджувати пчоли з Америки” — стор. 43.

Де найліпше примістити пасіку?

Пасіку найліпше примістити в місци охороненім від вітрів. Де тільки є подостатком медодайних рослин, там можна умістити пасіку. Пчоли звичайно летять три милі від улія, о скілько близше не мають поживи.

Що робити по одержанню пчіл в улію?

Сейчас по відібранню улія з стації, треба умістити його на означенім місци. Коли пчоли перевозяться в часі горячого дня, тоді при перевозі треба пчоли накрити, щоби їх охоронити від сонця. Сонце пчолам шкодить, коли вони є засітковані в улію. Привізши пчоли на місце призначення, удягніть передовсім на себе сітку і возьміть підкур (димарку) і запаліть в підкурі губку, або кусок старої шма-

Дехто з початкуючих має страх перед ужаленням, отже для такого буде красше, як забезпечить себе сіткою перед ужаленням пчоли. Тепер треба підкурити пчоли димом, але не за богато. Вистарчить димнути два три рази, пчоли попадають в переполох і на вас вже не кидаються з жалами. Вони сейчас лізуть до меду і насисаються його. Пчола се робить інстинктовно, з страху, бо гадає, що тепер її грозить якась катастрофа.

Пізнійше, коли пчоли в улію вже в переполосі і є дисорганізовані, тоді пасічник може до них заглянути і робити в улію все, що йому тільки захочеться.

Вертаємо далі до уставилення улія. В першу чергу належить витягнути цвяхи якими є прикріплені дощинки і сітка. Далі треба сітку витягнути. На весні, коли ще буває зимно, а температура часто зміняється, дуже добре булоб, щоби улій чим вкрити. До того надаються старі мішки або солома. Обвивають також улії і папером. Улій повинен бути звернений очком до полудня, або до полудневого сходу. Улія не треба отвирати що дня. Вистарчить заглянути до улія раз в тиждень.

Що робити по одержанню нуклеї і що се є нуклея?

Нуклея — се звичайна скринка, зроблена з дощок і дротяної сітки, в якій пересилається кілька рамок, з червою. В нуклеї є звичайно 3—4 рамки. Однак нуклея важить не менше як 14 фунтів.

Ще перед приходом нуклеї початкуючий пасічник дістає повідомлення на кімька днів, а часом на оден тиждень, що пчоли висилається йому означеного дня. Улий треба приготувати перед приходом пчіл. В разі, коли нема готових щільників, то вистарчить пчолам дати штучну вошину. Пчоли повинні прибувати в часі, коли рослини починають цвисти. Коли пчоли відбереться з стації за дня, то того самого дня можна пчоли вложити у приготований улий. Коли прийде кільканайцять пачок разом, тоді ліпше занести пчоли до холодної пивниці і передержати їх там аж до вечера. Вечером при заході сонця, можна пчоли вкладати в улий. На випадок, колиби пчоли прийшли в хмарний день, то можна їх вложувати сейчас до улия. По вложенню пчіл з рамками в улий, остане ще в скринці кількадесять або і більше пчіл. Сі пчоли можна витрясти з пачки при вічку на папір, а вони самі вкоротці залізуть до улия.

Колиб пчоли прибули в часі, коли ще цвіти не цвітуть і не булоб в улию меду в достаточній скількості, то в таким разі пчоли можна кормити сирупом. Сируп робиться ось як: Загрійте води, щоби аж кипіла. Сю кипячу воду виляйте в посудину. Далі всипте тільки саме цукру, що є і води в посудині, тепер мішайте ложкою, доки цукор не розпуститься. Коли ся мішанина остигне, тоді можна вже нею годувати пчоли. Сируп також лється просто на порожні щільники, або в бляшанку, на накривці яка має малесенькі дірочки. Налявши до бляшанки сирупу, затикається її накривкою і перевертається просто на рамки в яких знаходяться пчоли. Зразу сируп пічне витікати з бляшанки, однак не багато. Сей сируп пчоли своїми ссавцями злижуть, а відтак пічнуть сосати сируп через дірочки з бляшки. На улий накладається порожний супер (надставку), улий закривається накривкою і оставляється пчоли в спокою.

Часом в нуклеї приходить матка в маленькій дротяній кліточці. Сю кліточку треба наперед з нуклеї виняти, віддерти папірець з того боку, де є закрита дірочка і цукрове тісточко, і вложити сю кліточку межі рамки. По трох днях належить знову до улия заглянути, щоби переконатися, чи пчоли увільнили матку. Коли матка не є увільнена, можна її увільнити.

Що робити, як пчоли прибудуть в дво або три-фунтових пачках?

Пчоли в дво, або при-фунтових пачках пересилають експресом або поштою. В дво-фунтовій пачці є ковто 11.000 пчід, кілька десятя трутнів і молода матка. Одна пачка пчід разом з кліткою гуртово важить 7—8 фунтів. Пчоли в пачках пересилають на далеку віддаль, часом поверх дві тисячі миль. На весну часом вже в цвітні пчоли вже можна пересилати.

Коли одержите пчоли в пачках не треба їх виставляти на сонце, бо сонце пчолам дуже шкодить. Коли пчоли в пачках надійшли в день, то їх треба занести в холодне і темне місце. Новоприбувші пчоли треба найперше погсдувати сирупом. Найліпше намочити шматку в сирупі і обвинути нею дротяну сітку. З сеї шмати пчоли почнуть

Всладення пчід в улії. — Пчоли що прибули в пачках стрісаєсь на переді улія на простертий папір. Спрясені пчоли сейчас лізуть до улія і утнівджуються. Пчоли в часі укладення в улії є дуже спокійні. Пасічник, що працює в пасіці не має сітки на лиці і з голими руками. За спец. дозв. Деп. Ріль. у Манітобі.

ссати сируп і втихомиряться. Пчолам дайте тільки сирупу кільки вони можуть зісти.

Під вечер виноситьсья пчоли з холодного місця до приготованого наперед улія. При тім належить на лице наложити сітку, а під руками мати підкур. Отвираете наперед улії, а потім пачку з пчолами. По однім боці пачки ви побачите зверху прибиту дощинку. Сю дощинку підважте долотом. Дротик, що стерчить при боці прибитий цвяхком відмотайте. До сего дротика є прикріплена клітка з маткою. Уложіть її межі рамки по середині улія. Перед

вложенням кліточки, пригляньтесь чи матка жива. Коли матка є жива, тоді з одного кінця на кліточці побачите твердий папірець прибитий до кліточки двома цвяхами. Відорвіть сей папірець. Тепер вложіть кліточку межі верхні бари рамок так, щоби кліточка не впала на дно улія, але щоби стояла в горі і до неї пчоли мали доступ. Пачку з пчолами переверніть і положіть на рамки так, щоби дірка котрою вилазять пчоли з пачки була уміщена над кліточкою в котрій є матка. Пчолам дайте кілька фунтів в бляшанці сирупу, так як вже було сказано попередно про нуклею. Зверха поставте супер, накрийте улій і полишіть його в спокою.

Що робити, коли пчоли є вже в улію?

На третій день по усадженню пчл в улій, коли на дворі гарно і сонцячно, вберіться в сітку, запаліть в підкурі і візьміть з собою пасічний ніж або долотце і погляньте в пасіку. На весні найдогіднійше працювати в пасіці є межі 10-ою годиною рано до 4 год. пополудни. Зближившись до улія, дмухніть у вічко димом, далі пінесіть вершок улія і знову подимайте на пчоли димом. Не димайте за багато, і не просто на пчоли. Дим пчолам шкодить. Коли ви так поступите, то пчоли утихомиряться. Коли то був цілий пень, то подивіться, чи пчоли в добрім стані, чи матка зносить яечка, чи є досить місця на мід і на черву. Коли переконаєтеся, що все є в порядку, то улій запріть і до улія не заглядайте аж за 5—6 днів.

Жоли се нуклея, то загляньте до улія, чи матка складає яйця і чи пчоли мають подостатком поживи. При витяганню рамки з улія, будьте дуже осторожні, щоб не дусити пчоли, бо удушенням пчоли розятруються другі пчоли і можуть вас покусати. Кожда пчола на весні має велику вартість — отже пчоли треба дуже хоронити.

В пасіці не робіть скорих рухів. Рамки перед виняттям з улія зруште долотцем, щоби їх легко було виняти. Як в улію є все в порядку, запріть улій. Очко улія на весні повинно бути звужене.

Улій, де була уложена пачка пчл отворіть в той самий спосіб, що попередно, вийміть дротяну скриньку, з котрої пчоли вже повилізали, загляньте до клітки, в якій була матка, і переконайтеся, чи матка вже увільнена, тоді запріть улій. Колиж матка не є ще увільнена, то увільніть

її самі, тільки так, щоби ви її не рухали пальцями. До ули не заглядайте скорше чим 6—7 днів. Пам'ятайте, колиб не було цвітів в дуже вчасній весні, тоді дайте пчолам сирупу. Улій тепер полишіть в спокою.

На цьому образі представляє пасіку в полудневих стептах в Алабамі. Двох людей працює в пасіці. На землі є вага а на вазі є уміщена клітка дротяна в котру стрісають пчоли; а наповнивши її пчоли, пересилають на північ до Канади. З такої пачки пчол коли влоокити до ули, можна мати доброго року поверх 100 фунтів меду. Пчоли в пачках бувають в дорозі кілька днів і прибувають до Канади в добрім стані.

Уважайте на те, щоби ули були завше добре обкриті, або соломою або старими міхами, чи панером. Пчоли в тепім улию дадуть 20—30 фунтів меду більше, від тих, котрі є в зимнім улию.

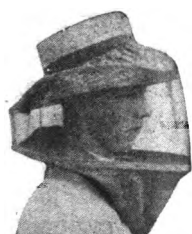
(Дальше буде).

СТАРИЙ ПЧОЛЯР З КОСОЮ.

Як буйно розрослись тут квіти І стежка ними заросла.... Сеж—хто? Трудовиця пчола? І тут знаходить що робити....	Я так—не буду їх косити: Довкола кожного стебла За медом веться тут пчола— То най живуть, здорові квіти!
--	---

ПАСІЧНИЧІ ЗНАРЯДИ.

Хто заводить у себе модерну пасіку мусить мати в своїй пасіці і пасічнічі знаряди. Без декотрих пасічних знарядів пасічник не годе обійтись.

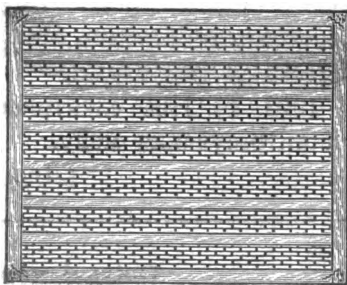

Перший пасічний знаряд се сітка, котрою пасічник охороняє своє лице від ужалення пчоли. До тепер маємо різнородні сітки, шовкові і дротяні. Шовкову сітку можна завжди носити з собою. Сітка ся є мала. Можна її сховати в кишеню. Дротяна сітка є трівкійша і коли шанувати її може послужити пасічникови кілька літ.

Другий знаряд се підкур (димарка). Без пікура пасічник не може обійтись. Отвираючи улий, пасічник мусить все дмухнути кілька клубків диму, щоб усмирити пчоли, і взяти над ними цілковиту контролю. Підкур, який бачите на отсім образці, є винаходу американського. Уліпшиив сей підкур покійний пасічник Біням. Підкур є різнородної величини. До кількох улив вистарчить малий підкур. Де більшої пасіки потрібно великого підкура. В таким підкурі накласти старих шмат, що можуть куритись з півдня. Такий підкур найліпше собі купити в складі пасічних знарядів.

Маточна перегородка (Queen excluder) уживається в часі годовного медопливу. Маточною перегородкою відділяється матку, щоб не червила по всіх рамках, а тільки в тих, котрі на се є призначені. До тепер маємо двоякі маточні перегородки, а то: перегородки з цинку і перегородки з мідяного дроту. Дротяні перегородки є ліпші.

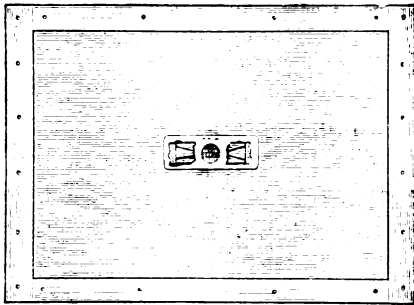

Хто спровадить пасіку на велику скалю, має для кожного улия одну маточну перегородку. Також коли пасічник хоче трейдувати мід, то мусить уживати сю перегородку. Крізь дірочки сеї маточної перегородки не перелізе

ні матка, ні трутень. Сею маточною перегородкою можна винищити багато трутнів, а се ось як:

Знайдіть перше матку. Виберіть з гнізда всі рамки, крім рамки на котрій є матка. По обох боках накладіть порожніх рамок, а зверху на улий наложіть маточну перегородку. На маточну перегородку поставте надставку (супер). Тепер стрісайте пчолои в сю порожню надставку. Стрясені пчолои полізуть крізь перегородку, а трути зістануться. Накрийте тепер супер вершком і лишіть в спокою. За два дні трутні погинуть з голоду, бо пчолои їм меду не дадуть.

Пчільна випустка Портера уживається в часі відбирання меду від пчіл. Вкладається її під наповнений супер з медом і зіставляється на 24 години. Пчолои замкнені в супері можуть вилазити тільки одною діркою в низ до гнізда, однак на зад тою самою дірочкою вернутись не можуть, бо спиняє їх дві тонесеньких бляшки. Пчільну випустку Портера уживають майже всі пасічники. Без неї в теперішній час обійтись прямо не можливо.

Без неї в теперішній час обійтись прямо не можливо.

Пасічники до розтинання пляйстрів маємо різно-родні: а) Звичайний, простий ніж, який бачите на образці.

б) Ніж паровий старого стилю. в) Ніж паровий нового стилю 1923. г) Ніж електричний до розтинання пляйстрів в часі витрїпування меду.

(Дальше буде).

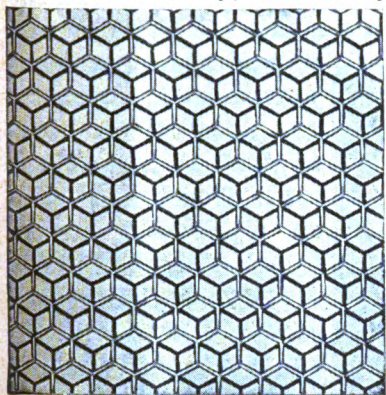
Пчільні хориби в Манітобі.

На конвенції манітобських пасічників минушої зими провінціальний інспектор Р. М. Мокл в своїм справозданню подав, що заражених американським гнильцем є 80 пнів.

На слідуюче літо роблять всякі приготования, щоби раз на все знищити сю хорибу.

ШТУЧНА ВОЩИНА.

Американський пасічник в теперішній час не годен обійтись ніяк без штучної вощини. Штучну вощину уживає пасічник тому, що йому се оплачується стократно.

Обр. 1. — Кусок штучної вощини показуючи початки на комірки пчели робітниці.

Даючи пчолам сю штучну вощину вони сейчас починають формувати комірки і в короткий час вощина буде готова рівна з комірками пчол робітниць.

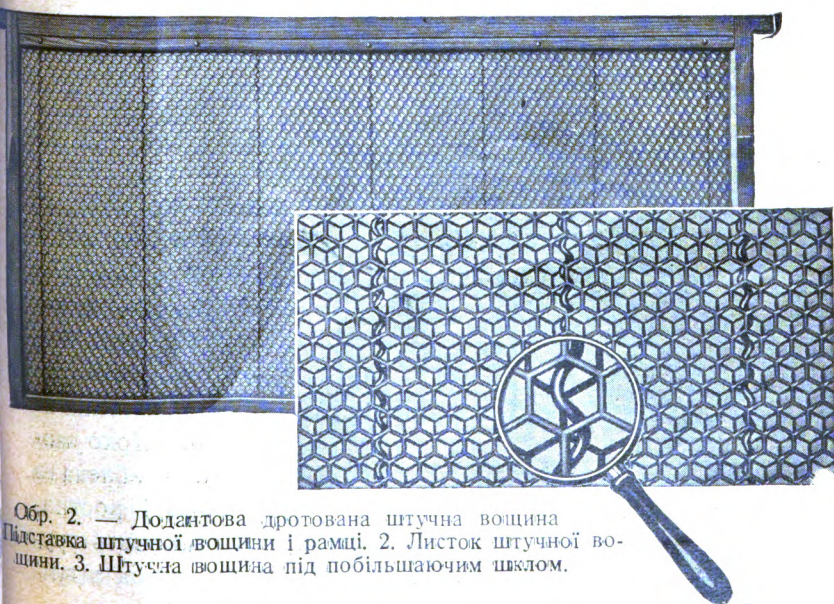
Штучну вощину перший раз зробив Німець. Однак виріб сеї штучної вощини не був розпосюднений.

В 1876 році А. Р. Рут (Американець), почав експерименти у виробі штучної вощини. Рут сейчас помітив, що до виробу вощини конечно потреба машини. По кількох роках невтомної праці, Рут винайшов машину при помочи інжиніра і на ній почав виробляти штучну вощину.

За спеціальним дозволенням
Андрувс і Син.

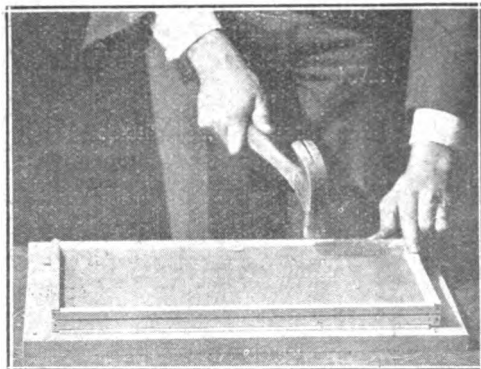
В 1876 році А. Р. Рут (Американець), почав експерименти у виробі штучної вощини. Рут сейчас помітив, що до виробу во-

щини конечно потреба машини. По кількох роках невтомної праці, Рут винайшов машину при помочи інжиніра і на ній почав виробляти штучну вощину.

Обр. 2. — Додаткова дротована штучна вощина
Підставка штучної вощини і рамиці. 2. Листок штучної вощини. 3. Штучна вощина під побільшаючим шклом.

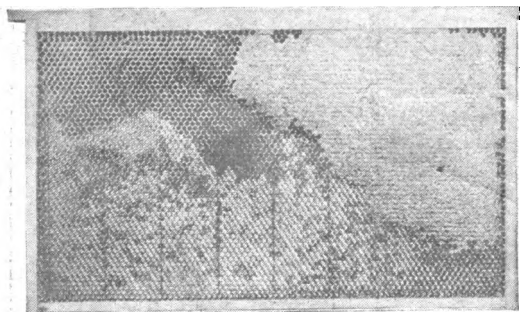
В 1896 році А. Р. Рут почав виробляти вощину на велику скалю. Фабрика виробу вощини в Медіні опісля поширилась так, що Рут міг доставляти штучної вощини кожному пасічникови в Злучених Державах. Однак ся штучна вощина не була досконала. В році 1919 винайшли штучну вощину Ирко (Airco). Ся вощина є дуже сильна,

Обр. 3. — Накладання штучної вощини на рамки прикріплюючи її листвою і вбиваючи в ню цвяхи.
За спеціальним дозволом Андрувс і Син Вініпег, Ман.

маючи деньця комірок натуральної грубости так само як би пчола збудувала сю вощину сама. Попередно деньце в штучній вощині було за грубе. Пчоли все мусіли сі деньця в комірках зтинати, тому, що вони були за грубі. В 1922 році сю вощину уже удосконалили, — що нема сумніву, що дальші удосконалення майже неможливі.

Кождий модерний пасічник уживає штучну вощину. Задля слідующих причин: Рамка вощини збудована на штучній вощині є рівна, нема багато трутнів і улєкшєе працю пчолам в улію.

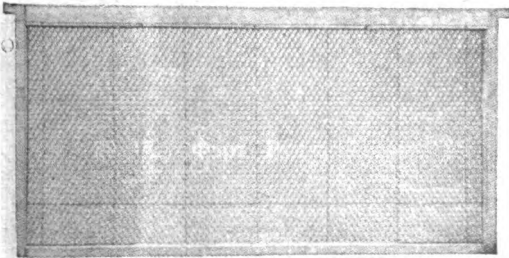

Обр. 4. — Вироблена рамка з штучної дротяної вощини. Рамка ся є перфектна.
За спец. дозв. Андрувс і Син.

Ирко штучна вощина є так сильна, що коли вчепили сю вощину до клямри і до сволока, а хлопець, що важив 60 фунтів ваги вчепився і повис на ній, то ся вощина не урвалася. Ирко вощина є зроблена з пчільного і ростинного воску. Ростинний віск є в середині; він становить грубу стіну, а на сій грубій стіні є прикріплений листок штуч-

ної вощини, котра є зроблена з правдивого пчільного во-ску, з початками комірок. Ирко штучну вощину захваляють, що вона є:

1. Два рази сильніша від попередної вощини.
2. Ирко вощина не натягається.
3. Ся вощина не топиться в горячі дні.
4. Пчоли будують на ній комірки правильно.
5. Пчоли не обгризають сю вощину по боках.
6. Пчоли приймають її так скоро як вложиться її в улей.
7. На оден фунт іде 7 листків.

Обр. 5. — Рамка Гофмана до уживання в улей. Пасічник повинен тільки такі рамки уживати.

Зе еспец. Дозв. Андруве і Син.

Вощина ся є зроблена з чистого пчільного во-ску, без жадних домішок. Вощину продають від 72 до 85 центів за оден фунт.

Вощина з Дротом.

Славний пасічник, писатель і редактор американського пасічного журналу Дадант, винайшов нову штучну вощину — таку, до котрої ще в процесі виробу додають крученого дроту. Ся вощина з дротом є дуже, а дуже міцна. Образець ч. 2 представляє рамку з штучною дротяною вощиною. Вощину сю почали уживати в 1922 р. і за два роки в практиці показалося, що вона є дуже сильна і нема сумніву, що кождий пасічник буде її уживати. Дріт у штучній вощині запобігає випучуванню вощини в рамках. Дріт в сій вощині уставлений з гори в долину.

На сій вощині пчоли будують комірки без трутників. Вощину сю уживають з рамками Гофмана з розрізаною

спідною дошкою (гляди образець 3.). Коли уживається се штучної дротяної вощини, то дротувати рамки не потрібно, так як се робилось в старих рамках. Тільки вложитися вощину у рамку, прикріплюється цвяхами і рамка вже готова.

Образець 4 представляє рамку котра була вже в улию, в котру пчоли наносили меду і заклеплюють її. Як гарно кожда комірка є вироблена з гори до долу, без трупників. Порівняйте сю рамку з своїми рамками, в своїй пасіці. Богато рамок маєте ви подібних до отсеї рамки? Коли будете мати всі рамки як отся, тоді ваша пасіка буде вірцева. В такій пасіці трутнів буде мало. Коли рамки будуть без трупників, тоді прихід з пасіки буде значно більший.

Образець 5. Рамка готова до вкладання в улий. Рамка ся є рамка Гофмана. Є вона найліпша з межі уживаних досі рамок.

Увага: — Штучну вощину коли замовляете в складах, то не одержите в зимі. В пересилці вощини зимою, вощина обламлюєсь. Тому то вощину пересилають в теплі дні — десь в цвітні або маю.

МЕТАЛЕВІ РАМКИ З ЩІЛЬНИКАМИ.

Десь около 1921-22 році появилися в Злучених Державах металеві рамки з металевими щільниками. По винайденю сих нових металевих щільників, споре число Американських пасічників закупили собі сих нововинайдених щільників і почали над ними робити експерименти (проби). Комірки сих рамок є зроблені з алюмінію (Aluminum). В плудневих стейтах, Тексас, Алабама, Флоріді і Джорджія спроби вже пороблено і показалося, що такі металеві рамки є дуже добрі.

Такі металеві алюмініові рамки не знищить мотилеця: в горячі дні не мякнуть, у вогкості не сплісняють, а в разі якої недуги, як американської або европейської гнилі, то по вивареню рамок в горячій окропі, можна їх знову вложити до улия. В часі викручування меду, такі рамки не ламляться так скоро як рамки зроблені з вощини.

Пчоли сі рамки так само приймають, як і рамки зроблені з вощини і вигривають з них черву та складають мід.

ЯК ОБХОДИТИСЯ З ПЧОЛАМИ.

(З Г. Г.)

Не оден має цікавість до пчіл. Однак не може побороти боязни перед їх жалом, не знає як обходитися з ними. Таким початковим здається дещо порадити в сім ділі.

Передовсім треба до пчіл призвичаїтися, і пчоли привичаїти до себе. Перша річ — се спокій і розвага. Всі рухи і всякі роботи так близько улиїв, як і в їх середині, мусять діятися спокійно, холоднокровно, без поспіху. До сего треба привичаїтися.

Аби не бути вжаленим в лице, треба на голову заложити сітку. Привикання до пчіл треба перевести в отсім порядку:

Передше ставай з боку очка, тихо і спокійно і приглядайся в віддали дво, а дальше одного кроку їх праці. Поволи і вистерігайся рухів неспокійних, приближайся до очка чим раз близьше, аж поки не станеш перед самим очком. Одні пчоли сядуть на тебе, другі зачнуть лазити по твоїх руках, а ще інші будуть звеніти літаючи довкола тебе, неначе пробують дізнатись, чого ти від них хочеш. Коли стріпнеш рукою, або зробиш якийнебудь наглий рух, — то пропавесь, пчоли возьмуть тебе за свого ворога; коли вдержиши спокійно, освоються з тобою, не зроблять тобі нічого. Коли настрашишся і почнеш утікати, то за тобою рушать сотки пчіл, готових до жалення де попаде.

Скоро в сей спосіб набравесь між пчолами відваги, приступи до самого очка, сядь при нім, положи перед ним голі руки, а пчоли стануть по руках і пальцях влазити в очко, лазити по руках і пальцях свобідно. Тебе убавить бачити, як вони будуть чепуритися, одна другу штуркати, ріжками мацати, одна другій наче відповідати щось в ухо, о тобі; чи ти боягуз, чи ти таки їх пан, що бажає їм добра. Хочби деяка і випняла жало, і хотіла туй, туй вкусити в дряжачу руку, витримай се ужалення, сей пострах бодро; а хоч вжалилаби тебе, то що? Се-ж не страшна річ, перетерпиш, запару хвиль біль затерпне. Тільки не зрадься, щось злякавсь, що болить; а вже-ж стережися стріпнути руками, або утікати. Коли відвага твоя гине, то відступи від улия незамітно, стій як був бись з каменя, відступай поволеньки, рухом не замітних. Поновляй свою вправу, доти, доки мине тебе боянь, хочби пчоли роїлися довкола тебе. Поволи

привикнеш до пчіл ти, і пчоли привикнуть до тебе так, що ледви звернуть увагу що робиш щось в улію.

При роботах в улію самім, треба пчолу і пострашити, аби не кидалися нагло на тебе, обороняти своєї праці. На се пострашення пчіл в хвилі отворення улія служить з підкура дим.

ДЕЯКІ ПАСІЧНИЧІ РАДИ.

(З записок пасічника).

1. Не держати пчм в яких будь уліях, бо в злих не будете мати ніколи доброї пасіки. — Повикидати всі улії, що не є модерного типу і запровадити на їх місце улії всі однакової міри.

2. Вибирати на пасіку місце тепле і тихе, не над великою водою, а близько ліса, лук і гречок, лип і колючини. Вивозити пчоли, як нема близько пожитку, а сам пожиток, і кошти перевозу стократно повернуться.

3. Як купувати пчоли то купувати найкращі, хочаби ся прийшло і два рази більше заплатити.

4. На весні не виставляти пчл за скоро зі стебника.

5. Виставивши їх не пускати їх відразу і уважати на безматки, бо тепер пізнаємо їх найлегше.

6. Як пчоли облетяться, подивитись до улія чи мають мід; як не мають, то дати їм відразу все і то чистої патоки або пляйстрів. (Колиб в пасіці був гнилець, або не було меду, ані пляйстрів, в такім разі треба годувати пчоли сирупом зробленим з цукру і води — Замітка Редакції).

7. Виставивши пчоли до пасіки накривати їх добре аби не померзли, бо чим їм тепліше, тим більше буде матка яєчок нести.

8. В уліях уживати тільки рамок з штучною вощиною. Рамки повинні бути датовані.

9. Як бачимо на весні пні слабі в пасіці, то понаправляти їх зараз, або знести їх цілком.

Дуже добре булоб підсипати пні пчолами. Пчели можна спровадити з полудневих стейтів в дво — або три фунтових пачках без матки. Пчолами сими можна скріпити старі пні та вратувати слабий пень від затрачання.

10. Позамикати на весні і в пізній осені всі шпари і от-

ка до половини, аби чужа пчола не привела напад на слабші улії.

11. Як маємо довшу роботу на весні коло улія, то вибирати на те день хмарний і вечер.

12. На пять тижнів перед головним пожитком розночати кормлення на черв ситою т. е. медом з водою, перед заходом сонця.

13. Не позволяти пням, щоби вироювалися. Все треба зтинати маточники.

14. Оглянути в осени, чи пчоли мають досить меду на зиму; і позаліплювати-позатикати всі шпари добре, вкрити солом'ю всі улії, як на дворі зимують, аби не гинули з холоду і зима.

15. Садити коло пасіки рослини, котрі дають великий пожиток пчолам, як і лозу мединку, агрест, малини, конюшину, мак, гречку, вику, тютюн, кукурузу, огірки, парбузи, липи, сливки, та всякі інші овочеві дерева.

16. Чим більше будете дбати про пчоли, тим більша буде з них користь. Добрих десять пнів ведених взірцево і старанно, варта більше як пятьдесят пнів ведених лихо.

ПЕРЕСТОРОГА ДЛЯ ТИХ, ЩО ХОЧУТЬ ПОЧИНАТИ ПАСІКУ.

Щоби бути успішним в пасічництві, то треба мати до сего охоту і замилювання до пчл. Ніколи не дайте себе звести людям, що хотять вас до сего знеохотити. Таких людей ви знайдете всюди. Перше слово від людей сих почувете: „Де тут в Канаді пчола годна жити? Пчоли небезпечно тут тримати, бо погинуть”. Такі люде зараз покликуються на того, а того, що мав кілька уліїв тай витибли. Такі люде будуть вас знеохочувати до доброго діла; вони не тільки що самі до нічого не беруться, але страшно бояться і за других. Такі люде се проказа в людстві, котрі ширять зневіру до всего. Таких людей оминайте і не дайте їм себе звести. Такі люде все бачать чуже під лісом, а свого не бачать під своїм власним носом.

БАКТЕРІЇ І ПЧОЛИ.

Маємо намір в тім місці дещо поговорити про пчоли і бактерії Пчолу всякий добре знає і над її описом не гадаю тут довше застановлятись. За то хочу обширнійше обзнакомити читачів „Пасіки” про бактерії, бо ними не багато людей займаєтся і мало про них знають. А варто про них знати, бо вони в природі і в людськiм життi відіграють незвичайно важну ролю.

Бактерії — се є найпростіші форми видимої рослини, яку можемо бачити лише при помочи сильного мікроскопа. Бактерії звуть також бакцилями, мікробами, організмами, мікроорганізмами, паразитами, грибками, розроднями і т. п. Дехто зве бактерії ріжджем, ржою, клітинками, головнями, протоплязмами і т. п. Однак ті останні назви є хибні і їх треба уникати.

Наука про бактерії називаєтся бактериольогія. Її оснував Голяндець, Луенгок у 1683 році. Йому іменно вдалося побудувати надзвичайно добре побільшаюче скло, при помочи котрого він міг доглянути деякі найбільші форми бактерій. Луенгок завважав, що те малесеньке тільце, зване бактерією, складаєтся лише з одної клітини. Він дальше спостеріг, що бактерії є ріжного зовнішнього вигляду. Одні виглядають округло, як макове насіння, другі знов подовгасто, як житнє насіння, а ще інші тягнуться неначе ниточки.

Після того відкриття Луенгока, науку про бактерії приспали на довгі літа. Сталося се тому, що тоді панувало переконання, що життя може повстати з нічого, пр. люде думали, що миши або жаби повстають з порошу, мухи лише з самої нечистоти і т. п. Такі твердження наука давно вже відкинула, бо вчені доказали, що то все не правда. Ми нині знаємо, що кожде живуче ество повстало з якогось попередно-живучого ества. То відноситься так до людини як звірини, рослини а навіть найменшої клітинки в природі. Сей закон є правдивий в віднесенню до бактерій так само як і в віднесенню до висше зорганізованих істот.

Переконання, що життя не повстає з нічого, мали люде вже давно. Аж в 1876 році Німець, др. Кох відкрив, що бактерії спричиняють ріжні слабости. Давнійше ніхто і не думав і не вірив, щоби бактерії могли бути причиною сла-

бостей, але др. Кох вщипленням певного роду бактерій (*Bacillus tuberculosis*) з чистого зразка у людське тіло, виказав, що вони спричиняють сухоти. Подібні проби робив він і з многими иншими бактеріями, що викликають різні слабости.

Однак ніколи не думаймо, що всі бактерії є такі страшні бо переважне число з них є дуже пожиточне, ба, навіть колиб їх не стало на світі, то і ми логинулиби. Та про се буду говорити в иншому місци, а тепер лише розважимо над деякими з тих, а іменно над тими, що викликають різні хороби між пчолами.

Не одному може насунеса думка: Не знати на що то про се писати? До чого то воно мені придасться?

А ось до чого: Ті бактерії, що викликають хороби у ваших улиях, є вашими ворогами. Ви мусите з ними боротися. Щоби ворога побідити, ви мусите знати його звичаї, силу, здібність і його вимоги. Отже, знаючи те все, ви очікуєте тої хвилі, коли ворог є у найслабшому стані, і тоді стараєтеся завдати йому смертельний удар. Є хвилі в життю бактерій, коли їх багато легше вбити, чим иншим разом. Є також часи, коли можна найтаншим коштом і при найменшій клопоті відвернути напад тих немилых напасників. Тому то, щоби можна відрізнити одну слабість від другої, щоби пізнати слабість по певних знаках та щоби знати, у якому стані і яким способом є найлегше і найдешевше знищити її, треба бодай дещо знати про бактерії, що спричинюють ті слабости.

Під повисшим заголовком буду писати про різні бактерії, що лише спричиняють хороби між пчолами, і так само докладно буду описувати, як боротися з тими ріжними хоробами.

Насамперед станемо говорити про найважніші, зн. про ті, що спричиняють найбільші шкоди. Кождий пасічник наражається на велику втрату — часом навіть на згубу всіх пчід, — коли він не знає нічого про такі хороби як європейська гниль, американська гниль, дезинтерія і инші хороби, які можуть кинутися поміж його пчолами слідуєчого літа.

ЗАКЛАДАННЯ ПАСІКИ.

Пасіку найлучше починати в місци хороненім головою від вітрів північно-західних. Коли хто з початкуючих пасічників має час і охоту, то найпрактичніше буде для них відвідати пасічника і пригнутися як його пасіка є уложена, чи в затишнім місци, десь між деревами, у корчах, чи на отвертім поли.

Не тільки є важним примістити пасіку в затишнім місци, але важнішим є закласти пасіку в місцевости, де є подостатком медодайних цвітів, з яких пчолы збирають нектар і переробляють на мід.

Нерозумно булоби закладати пасіку близько другої пасіки, бо сим пошкодивби пасічник сам собі, як також і другому.

Коли хто має два або три рої, то тоді їх можна примістити в якій небудь місцевости, але коли закладається пасіку на більшу скалю, тоді вже треба застановитися над приміщенням її. Для тих, що тільки закладають пасіку, найвигіднійше місце є огород. Однак не треба приміщувати ульів близько дороги, є перехоють люде, бо коли хто з переходячих буде ужалений, він може заскаржити пасічника до суду і пасічник може бути за се відвічальний.

Улії в пасіці повинні бути так уложені, щоби їх вічка були звернені до полудня, як також є дуже порадно, щоби улії бути поскладані в ряд. Коли улії є в рядах, то лекше їх переглядати, як також не виминеться улія, а надто уложена в ряди пасіка виглядає богато краще.

Віддалення уліїв оден від другого в рядах повинно бути від 8 до 10 етіп (фітів), а ряд оден від другого 12 до 14 етіп (фітів).

Не треба приміщувати в одній пасіці за богато уліїв. Коли в пасіці є богато уліїв, то пчолы не принесуть в улії богато меду, бо тоді є більше пчіл, чим цвітів.

В місцевостях де нема богато пасік а є подостатком люцерни і білої конюшини, як також і інших медодайних цвітів, можна примістити більше число уліїв. В Калифорнії є пасіки, які чистять від 300 до 700 і більше уліїв. Одначе в пересічнім місци найбільше число уліїв яке можна покласти, не повинно бути більше як 75 до 100 пнів.

В місцевості, де 100 уліїв пчіл збирає багато меду, там 75 уліїв принесе більше.

Однакож неможливо сказати точно, кілько уліїв можна примістити в одній місці і се лишається до осуду самому пасічникові, тому що не кожда місцевість є однакова, що до ріднородности і якості медодайних цвітів.

В декотрих місцевостях, от як в полудневих стейтах, де літом є дуже жарко, конечним є, щоби в пасіці були високі дерева під котрих тіню булиб уміщені улії тому, що підчас великої спеки, вощина не топиться.

Треба уважати і на те, аби літною порою вічка уліїв були широко відчинені, щоби пчолам було легше провітрювати улії, як також щоби пчоли мали улекшений вхід і вихід з улія. Коли в улію нема доброго провітріння, то пчоли вилазять з улія і збиваються в масу та бреньяють крильцями при вході вічка.

Кождий улій повинен бути приміщений на підставі або стільці. Коли улії стоять на землі, то споди скоро гниють, в наслідок чого їх треба в коротці змінити. Як улій не поставлений на стільці, то трава виростає на переді при вічку і утруднює пчолам вхід і вихід.

Замість стільця, можна поставити улій на чотирох кілках забитих в землі. До переду при вічку улія можна прикріпити дошку скісно до землі. Улії повинні бути піднесені до переду, а се на те, що коли паде дощ, то вода не тече до середини улія, але стікає на землю. Крім сего пчолам легше вичищувати улій, коли він є похилений троха наперед, але всі улії повинні бути похилені до переду однаково. Робота пчоли є точною тому й пасічник повинен виповняти свою роботу точно.

НЕ МАРНУЙТЕ ВОЩИНИ В СВОЙ ПАСІЦІ.

Кождий кусок вощини, що знаходиться в пасіці не повинно ся нищити, але треба збирати до купи. Таку вощину треба перетопити на віск. Більшу скількість воску можна заслати до фабрики, де переробляють такий віск на штучну вощину.

Мені доводилося бачити не раз, як то наші пасічники продавали топлений віск лонизше ціни продукції. Віск має для пасічника велику вартість. Досліджено, що на оден фунт вощини пчоли потребують від 10 до 12 фунтів меду.

КОШТ ПРОДУКЦІЇ МЕДУ.

Не оден з нас в теперішній час, застановившись питає себе: Що буде коштувати випродукування одного фунта меду в теперішній час? Коли се питання поставимо більшому числу пасічників, то дістанемо відповідь, що вони не знають, або одержимо різні відповіді.

Колиж дійсно бажаємо знати кільки то коштує випродукування одного фунта меду, то мусимо точно тримати ось які записки:

Перше: — Кілько коштують ули, матеріал на них, пчолы, машинерія, будинки, пивниця, бочки на мід і всякі інші пасічнічі знаряди.

Друге: — Ціна посудин до передержування меду.

Третє: — Всякі подрібні видатки.

Четверте: — Час пасічника, що працює в пасіці.

П'яте: — Річне знищення будинків і знарядів 10%.

Шесте: — Загальна продукція меду в пасіці, віск і збільшення пнів.

Отже сих више наведених шість точок кождий пасічник мусить взяти під розвагу. Так роблять наші сусиди-пасічники. Се роблять і по експериментальних пасіках в Злучених Державах і Канаді. Вони обчислюють кожду годину з'ужиту в пасіці. З різних жерел і записок пасічників доходимо до заключення, що бере не менше як 5 до 10 центів випродукувати оден фунт меду. Ми рідко коли ед сим застановляємося і ніколи навіть не подумаємо, що нас коштує та продукція меду.

Нераз доводиться нам бачити, як то наші пасічники продають гірко випродукований мід понизше ціни продукції, тільки тому, щоби мід збути. Мало думаючому пасічникови ніколи не прийде на думку застановитися над сим одну хвилину. Він продає свій мід Жидови на ринку у Вінніпегу, або де инде много танше, як той мід його коштує. Сим він не тільки що собі шкодить, але шкодить він і всім иншим пасічникам. Вислід з того такий, що він скорше чи пізнійше паде жертвою економічних обставин а відтак нарікає, що пасічництво не поплатне.

Безперечно, що коли наші пасічники будуть тільки йти одні другим на перекір, то пасічництво не буде поплатне.

Пасічництво таксамо як і другі галузі рільництва, чи промыслу, мусить бути з'організоване і ведене після найновіших дослідів та нових метод. Час вже той минув, що ми все робили на осліп. Пасічник повинен знати, що він мусить і повинен належати до організації пасічників. Се повинно бути його одиноким бажанням. Коли він буде до сього стреміти, тоді пасічництво буде найпоплатнішим зі всіх галузей господарства.

Як Спроваджувати Пчоли з Америки і які Пчоли Повинен Початкуючий Пасічник Купувати?

Тому десять до трийцять літ, перевезення улия з пчолами з одного місця на друге було дуже утруднене. Не тільки всякі труднощі були перепонами для пасічника, але були також великі оплати за перевіз залізницею. Попри се малий процент пчіл можна було довести до місця живими. Нераз пасічник в перевозі пчіл поносив великі втрати, втрати, котрі руйнували пасічника до самих основ.

Часи змінилися а з тим і всяка транспортація. Десять, або більше літ тому нікому і на думку не прийшло, що з весною, коли природа будиться зі сну, а з нею і оживає всяка комашня, можна перевозити тисячі роїв з далекого полудня на північ.

В часі, коли в нашім північнім кліматі земля дримає спокійним сном під білим покривалом снігу, а пчоли збиті в густий клубок в улию очікують того сонішнього тепла, що дає життя рослинам, — на полудни, в околицях, куди в осени летять від нас птиці, щоби перебути зиму, в стейтах Джорджії, Алабамі, Мексико, Тексас, Міссісіппі і інших стейтах аж роїться від пчіл. Там пчоли в лютім, марті і квітні літають і збирають мід, як в нас у місяці маю, червні, липні і серпні.

В полудневих стейтах Америки пересічний дохід від улия є менший, чим пересічний дохід в північних країнах, де клімат є о много зимнійший. Причина сего є та, що південні пчоли мало коли сидять збиті в масі, як се буває в зимних країнах. Пчоли літають там завше, отже і споживають більше меду тому, що аби витворити якийсь рух, на се треба з'ужити якусь скількість поживи, а чим

більше руху пчоли мусять робити, тим більше споживають меду. Отже майже весь мід, який пчоли виробляють, з'уживають, тому для пасічника лишається менше приходу, зат з північних околицях пчоли працюють невпинно тільки в те, щоби нагромадити літом великі засоби меду на котрі вони моглиби перезимувати довгу зиму. Зима в північних околицях триває не місяць, не два, але навіть понад п'ят місяців. У винагороду за се природа немов більше сприяє бо в північних околицях маємо більше годин соняшного світла, а се великий чинник, що регулює витвір солодкої речовини плинучих цвітів, який зовемо також нектаром. Зате в полудневих околицях хоч пчоли зуживають багато більше меду то за те там виплоджується багато пчід, яких пасічник азбагато має нім ще дійде головний медоплив. Тому пасічник полудневих степів може експортувати пчоли в місцях цвітіння, маю та в половині червня в північні околиці — до Канади і північних степів Злучених Держав, продаючи їх за добру ціну.

В північних околицях до теперішнього часу ще немодостатком пчід, щоби могли зібрати весь нектар, який видають цвіти по широких степах Канади та безмежних лісах. Канадійський пасічник має велику нагоду спрваджувати сі пчоли по дешевій ціні, а пасічник в полудневих степах не тратить також нічого, коли знайде на свєтлі ринку збуту в зимніших околицях.

ПАСІЧНИЦТВО НА УКРАЇНІ.

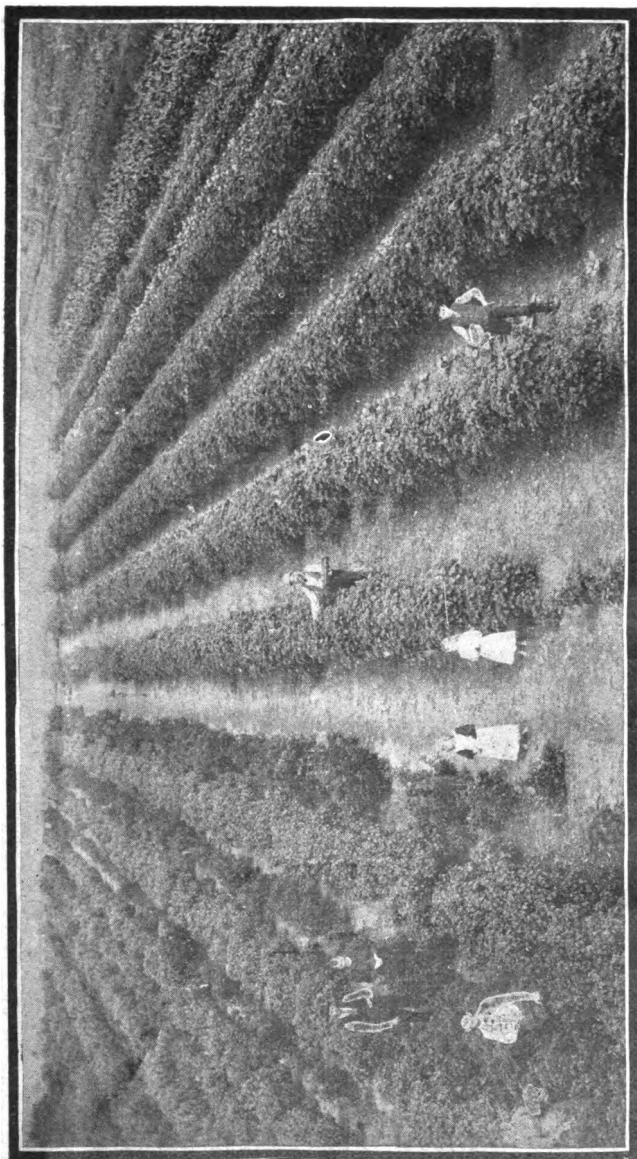
Пасічництво в Європі перед війною було в повній розквіті. Європа тоді мала 8,056,781 пнів, а її річна продукція сягала 72,173,480 фунтів меду. Велика Україна з Східною Галичиною мала 1,850,000 пнів, а її продукція виносила 14½ мільона кілограмів, то є поперх 20% продукції цілої Європи.

Велика європейська війна знищила Україну і пасічництво там значно підупало.

Однак на Підкарпатській Україні пасічництво гарнрозвивається. Виходить там і пасічний місячник присвячений плеканню пчід, під назвою: „Підкарпатське Пчолярство”, Ужгород вул. Капітульна, Ч. С. Р.

ПЛЕКАННЯ МАЛИН.

Малини є дуже плаплатні ягоди, тому, що їх можна все продати по добрій ціні. Колиб плекати малини далеко

від міста, то там можна виробляти з них сок ягідовий, котрий можна продавати до аптек, реставрацій і цукорень.

Оден акер управлених малин може дати більше користи, як 10 акрів пшениці.

Землю під малини треба насамперед добре перекопати, що найменше около дві стопі глибоко — перемішуючи її з добрим обірником, що найменше перележав оден рік і добре перегнив.

Найліпша пора до садження малин в західній Канаді є весна. Так скоро, як тільки земля розмерзнєся — сейчас можна малини пересаджувати. В Злучених Державах і Оятерію можна малини пересаджувати в місяці жовтні. Малини садяться рядками. Поодинокі корчі у віддали около дві стопі, а рядок від рядка три стопі.

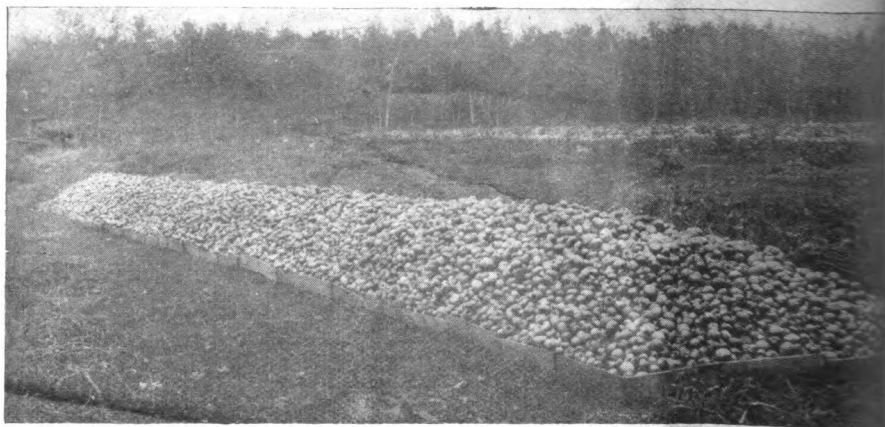
При садженю треба вершки малин пообтинати, бо коли пруті малин не обтяти, корчики скорше приймаються і корчик є кріпкий та випускають скоро сильні гони.

Плекання малин є дуже легке в порівнанню з иншими овсчевими кущиками.

Малин є много сортів, або родів. З малин можна виробляти всякі добірні напитки та консервувати. Кілька акрів малин мати близько міста є поплатнійше, як яка инша огорожина.

Малини треба завше прочищувати і висапувати з помежи них всякі буряни. По пятьох літах треба малини пересаджувати в друге місце, а старі ряди знищити.

На кождім господарстві повинно знаходитися кілька рядів малин.

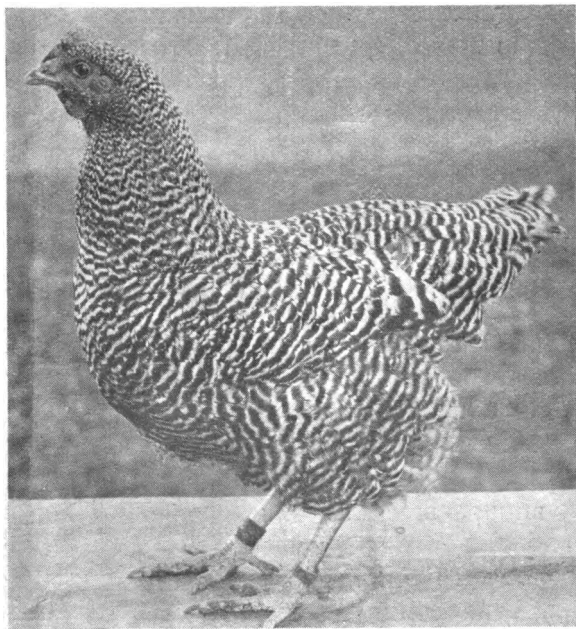

ЧИСТА РАСА КУРИЙ.

Коли починаєте годівлю дробу, то починайте заводити у себе кури чистої раси. Є в теперішній час раси курий, котрі надаються до проукції яєць. Інші раси надаються на яйця і м'ясо, а знова інші тільки на м'ясо.

Годівля дробу в теперішні часи є поплатна, бо видатки малі а хосен є не аби який, а се — яйця, м'ясо і піре.

Доброї раси курка повинна знести не менше чим 200 яєць на рік. Така курка тоді оплатиться і на таких курах властитель ніколи не стратить. На отсім образці представляється курку чисто. раси „Барред Роукс”. Курка ся виграла першу нагороду на виставі дробу в Вінніпегу.

Важні правила, котрих треба придержуватися тим, що годують дріб:

1. Мати чисту расу.
2. Давати поживу в час і якнайлучшу.
3. Місце для курий, курник, повинен бути чистий, в за-
тишнім місці, сухий та з великими вікнами де входилоби
до середини як найбільше світла.
4. Курник треба чистити що дня і провітрювати.

ГОДІВЛЯ ДРОБУ.

Як пізнати свіжі курячі яйця.

Коли вложите яйце в солону воду, то воно або випірнає або впливає на воду. Колиж візьмете одну часть соли а дві части води (води дистильованої) і в сей плин вложите яйце, котре не є довше як 36 годян по знесенню впірне до дна і лежить на дні горизонтально. Таке яйце є свіже.

Г I.

ЩО РОБИТИ В МІСЯЦЮ МАРТІ І ЦВІТНИ.

Будь приготований на всякі випадки.

1. Переглянь добре всі части інкубейтора і понаправляй їх. Повичишуй і нехай все буде готове.

2. Коли починаєш тестувати інкубейтор — зрегулюй і пічни від 102 степені Фаренгейта.

3. Зроби дисінфекцію в будинку, де стоїть інкубейтор і всего, що там знаходиться.

4. Виберн яйця з котрих маєш намір вигрїти курята. Вибирай тільки великі, гарно заокруглені, з мильною шкаралупою і доброї однакової краски. Переховуй яйця в холодній кімнаті не довше чим два тижні.

5. Коли вибираєш самця для розводу, вибирай того, який має широку голову, грубий дзьоб і великі очи. Шия самця повинна бути гарно заокруглена. Груди округлі, взнеслі, кадовб ши рокий і дуже жвавий.

6. Коли купуєш курята, то памятай, що треба купувати в добрих фірмах, котрі гварантують, що курята є чистої раси.

Курята можуть виглядати однаково, коли тільки повиляють з яєць, однак різниця може бути велика в продукції яєць слїдуєщої зими, коли сі курята виростуть на кури.

»УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС«

ОДИНОКА САМОСТІЙНА НАРОДНА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДА В КАНАДІ.

Український Голос видається не для зиску, але для поборювання темноти, тому передплатуйте його і ширіть. — Передплата 2.50 річно.

В Книгарні Українського Голосу можна набути всі українські книжки, які донебудь продаються.

UKRAINIAN VOICE, — Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ПРЕМІЇ ДЛЯ НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Хто пришле передплату на пасічний журнал „ЛАСКА” в місяці квітня, дістане в премії пачку насіння з понище поданих: люцерна, колюшина біла, червона, солодка і гюбам, мавуни, огірки, помідори, бураки, горох, морква і капуста.

Хто приєднає нам 10 нових передплатників, дістане журнал на цілий рік даром. — Всякі листи адресувати до:

PASIKA, — P. O. Box 1616, — WINNIPEG, MAN.

ЧИТАЙТЕ „КАНАДІЙСЬКИЙ ФАРМЕР”,

найстарший, найбільший і найдешевший часопис в Канаді.

Друкється на 12 сторін і коштує лише ДВА ДОЛЯРИ на рік. Містить найновіші вісти з Канади, Злучених Держав, Старого Краю і цілого світа: фермерські статті, дописи, оповідання і т. п. — Часопис не є сторонньою партійною або релігійною. — Передплату висилати на адресу: —

CANADIAN FARMER.

120 KING STREET, — WINNIPEG, MAN.

Віск на Продаж!

Маємо на складі чистий пчільний віск, з нашої власної пасіки. Можете його набути в нас по нижшій ціні як де инше. За кождий фунт воску гарантуємо. — Вдавайтеся до:

UKRAINIAN BEEKEEPER, Box 1616, WINNIPEG, MAN.

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В КАНАДІ:

„КАНАДІЙСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ”,

який виходить в середу, кожного тижня в 8-ох сторонах.

Часопис „Канадійський Українець” помішує найновіші новинки з цілого світа, огляд українського життя в Канаді, події в старім краю і інтересні статті для фермерів та дописи з різних кольоній в Канаді.

Часопис „Канадійський Українець” має своїх власних кореспондентів в Європі і Америці, які стараються подавати читачам і передплатникам часопису всякі важні і цікаві відомости.

Передплата є дуже низька, бо виносить лише \$2.00 на рік. Оказові числа висилається на бажання безплатно. — Адреса адміністрації є:

CANADIAN UKRAINIAN

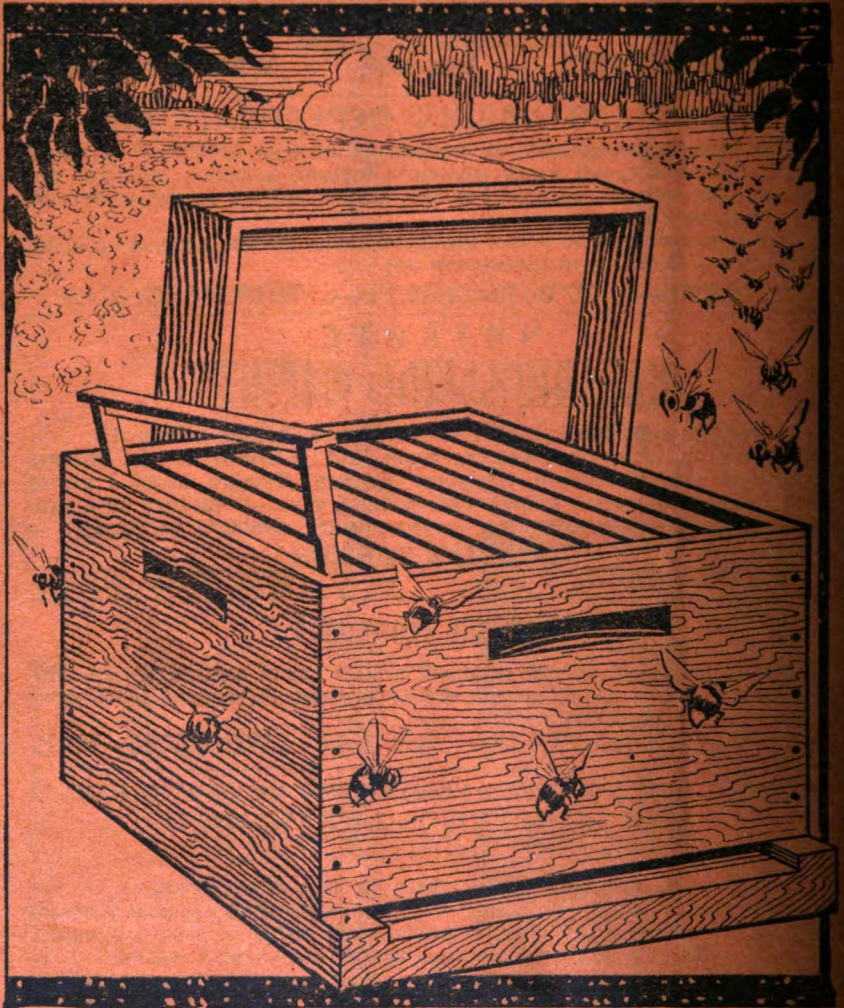
Box 3151, — WINNIPEG, MAN.

ПЧОЛИ НА ПРОДАЖ!

в улиях, буклях у дво і три-фунтових пачках. — Пчолы чистої раси і вільні від хоріб. — Пишіть по катальогу на адресу:

PASIKA, — P. O. Box 1616, — WINNIPEG, MAN.

EATON'S FOR YOUR BEEKEEPER'S SUPPLIES

Ми тепер маємо готову лісту пасічних знарядів і улив.

Коди бажаєте набути італійські пчолы з маткою, ули, супері, рамки, секції для продукції меду в кружках, підкури, штучну вошину, сітки, пасічні ножі і інші знаряди, то вдавайтесь до нас. — Наші ціни вас вдоволять.

Пишіть до Lumber Department в EATON'S за цінником пасічних знарядів.

THE **T. EATON CO.** LIMITED
WINNIPEG CANADA

R

1

2

3

4

